

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-57-04

Druk nr 2704

Warszawa, 22 marca 2004 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą wraz z projektami podstawowych aktów wykonawczych,

co do którego Rada Ministrów zadeklarowała, że ma na celu dostosowanie polskiego prawodawstwa do prawa Unii Europejskiej.

Jednocześnie, zgodnie z wymogami art. 34 ust. 5 Regulaminu Sejmu, przekazuję, przetłumaczone na język polski, teksty przepisów Unii Europejskiej, do których ma być dostosowane prawo polskie.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

U S T A W A

z dnia

o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą

Dział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady administrowania obrotem towarami z zagranicą oraz, w zakresie uzupełniającym przepisy prawa wspólnotowego, obrót towarami z krajami trzecimi dokonywany na podstawie przepisów tego prawa.

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do obrotu towarami z zagranicą w takim zakresie, w jakim obrót ten jest uregulowany odrębnymi przepisami prawa.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) obszar celny Wspólnoty – obszar celny w rozumieniu art. 3 rozporządzenia nr 2913/92/EWG z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. WE L 302 z 19.10.1992), ostatnio zmienionego aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 236 z 23.9.2003);
- 2) towar – rzecz ruchomą oraz energię;
- 3) towary rolno-spożywcze – towary rolne objęte Wspólną Polityką Rolną, regulowaną przepisami wspólnotowymi oraz towary przetworzone nieobjęte załącznikiem I do Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską (towary z grupy non-aneks I);

- 4) obrót towarami z zagranicą – przywóz towarów pochodzących z kraju trzeciego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub wywóz towarów do kraju trzeciego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej niezależnie od sposobu ich przemieszczania przez granicę;
- 5) obrót towarami z krajami trzecimi – przywóz towarów pochodzących z kraju trzeciego na obszar celny Wspólnoty lub wywóz towarów do kraju trzeciego z obszaru celnego Wspólnoty niezależnie od sposobu ich przemieszczania przez granicę;
- 6) kontyngent – określoną ilość lub wartość towaru, która może być przywieziona na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub wywieziona z tego terytorium w oznaczonym czasie;
- 7) transza – określoną, maksymalną lub minimalną, ilość lub wartość towarów, na jaką może być udzielone pozwolenie;
- 8) okres odniesienia – okres poprzedzający złożenie wniosku o udzielenie pozwolenia;
- 9) importer lub eksporter wspólnotowy – osobę, która ma siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium Wspólnoty Europejskiej;
- 10) importer lub eksporter tradycyjny – importera lub eksportera wspólnotowego, który dokonywał obrotu z zagranicą towarem objętym kontyngentem, w określonej minimalnej ilości lub o określonej minimalnej wartości, w okresie odniesienia;
- 11) importer lub eksporter nietradycyjny – importera lub eksportera wspólnotowego, który nie dokonywał obrotu z zagranicą towarem objętym kontyngentem, w określonej minimalnej ilości lub o określonej minimalnej wartości, w okresie odniesienia;
- 12) kwota gwarantowana – określoną ilość lub wartość towarów zagwarantowaną dla importerów lub eksporterów nietradycyjnych;
- 13) kraj trzeci – kraj niebędący członkiem Wspólnoty Europejskiej.

Obrót towarami z krajami trzecimi dokonywany na podstawie przepisów prawa wspólnotowego

Art. 3. 1. Jeżeli z przepisów prawa wspólnotowego, w zakresie administrowania obrotem towarami z krajami trzecimi, wynika obowiązek uzyskania pozwolenia warunkującego:

- 1) dopuszczenie towaru do obrotu na obszarze celnym Wspólnoty,
- 2) dopuszczenie towaru do obrotu na obszarze celnym Wspólnoty przy zastosowaniu stawek celnych preferencyjnych,
- 3) wywóz towaru z obszaru celnego Wspólnoty,
- 4) wywóz towaru z obszaru celnego Wspólnoty z zastosowaniem refundacji

– pozwolenie to jest wydawane w drodze decyzji administracyjnej.

2. Do dokumentów, które zgodnie z przepisami prawa wspólnotowego muszą być dołączone do wniosku o udzielenie pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, sporządzonych w języku obcym, należy dołączyć tłumaczenie tych dokumentów na język polski sporządzone przez tłumacza przysięgłego.

Art. 4. Z zastrzeżeniem warunków i zasad określonych w przepisach prawa wspólnotowego, w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, z wyłączeniem art. 10, art. 57 § 5, art. 58-60, art. 75, art. 76 § 2 i 3, art. 77 § 2-4, art. 78-88 oraz art. 97-103.

Art. 5. 1. Jeżeli przepisy prawa wspólnotowego nie stanowią inaczej, minister właściwy do spraw gospodarki na wniosek importera lub eksportera wspólnotowego, w drodze decyzji administracyjnej, udziela pozwolenia, odmawia jego udzielenia, zmienia oraz cofa udzielone pozwolenie, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. W zakresie towarów rolno-spożywczych decyzje, o których mowa w ust. 1, wydaje Prezes Agencji Rynku Rolnego.

3. Od decyzji Prezesa Agencji Rynku Rolnego przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

Art. 6. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, w zakresie obrotu towarami z krajami trzecimi, podejmuje niezbędne działania w celu wykonania przepisów prawa wspólnotowego, w szczególności zmierzające do wykonania obowiązku lub zalecenia nałożonego w tych przepisach prawa na kraje należące do Wspólnoty Europejskiej. W tym celu może ogłosić w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” niezbędne informacje o podejmowanych działaniach, umożliwiające skuteczne wykonanie przepisów prawa wspólnotowego.

2. W zakresie towarów rolno-spożywczych działania, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki podejmuje na wniosek i w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rynków rolnych.

Art. 7. 1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, w zakresie obrotu towarami rolno-spożywczymi z krajami trzecimi, może, w drodze rozporządzeń, określić:

- 1) wykaz podmiotów uprawnionych do wywozu towarów w ramach pozawspólnotowych akcji humanitarnych, bez konieczności złożenia zabezpieczenia wynikającego z przepisów prawa wspólnotowego,
- 2) wykaz międzynarodowych organów kontroli i nadzoru uprawnionych do wystawiania dokumentów potwierdzających przywóz towarów do krajów trzecich

– mając na uwadze zapewnienie skutecznego stosowania przepisów prawa wspólnotowego.

2. Prezes Agencji Rynku Rolnego przekazuje do Komisji Europejskiej wymagane przez przepisy prawa wspólnotowego informacje o działaniach podjętych w celu realizacji tych przepisów.

Art. 8. Minister właściwy do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymogi, jakie powinien spełniać wniosek o udzielenie pozwolenia, o którym mowa w art. 3 ust. 1, składany z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego. W rozporządzeniu należy określić w szczególności instrukcję wypełniania, stosowania i przekazywania wniosków oraz strukturę przesyłanych danych, mając na uwadze uproszczenie procedury przyjmowania wniosków o udzielenie pozwoleń.

Dział 3

Środki administrowania obrotem towarami z zagranicą

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 9. Środki administrowania obrotem towarami z zagranicą, o których mowa w art. 10 ust. 1, są ustanawiane:

- 1) w przywozie z krajów trzecich:
  - a) zgodnie z art. 24 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 3285/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 518/94 (Dz. Urz. WE L 349 z 31.12.1994), ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2474/2000 z dnia 9 listopada 2000 r. ustanawiającym, na podstawie art. 1 ust. 7 rozporządzenia (EWG) nr 3030/93, wykaz wyrobów włókienniczych i odzieżowych, które zostaną włączone do GATT 1994 dnia 1 stycznia 2002 r. oraz zmieniającym załącznik X

do rozporządzenia (EWG) nr 3030/93 i załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 3285/94 (Dz. Urz. WE L 286 z 11.11.2000),

b) zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 519/94 z dnia 7 marca 1994 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich i uchylającego rozporządzenia (EWG) nr 1765/82, (EWG) 1766/82 oraz (EWG) 3420/83 (Dz. Urz. WE L 67 z 10.3.1994), ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 427/2003 z dnia 3 marca 2003 r. w sprawie mechanizmu tymczasowych środków ochronnych przy przywozie określonych towarów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 519/94 w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich (Dz. Urz. UE L 65 z 8.3.2003),

c) zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 517/94 z dnia 7 marca 1994 r. w sprawie wspólnych reguł dotyczących przywozu wyrobów włókienniczych z niektórych państw trzecich, nieobjętych umowami dwustronnymi, protokołami, innymi ustaleniami lub innymi szczegółowymi normami Wspólnoty dotyczącymi przywozu (Dz. Urz. WE L 67 z 10.3.1994) ostatnio zmienionego rozporządzeniem nr 2309/2003 z dnia 29 grudnia 2003 r. zmieniającym załączniki IIIB, IV i VI do rozporządzenia nr 517/94/WE dotyczące kontyngentów tekstylnych stosowanych w 2004 r. (Dz. Urz. UE L 342 z 30.12.2003).

2) w wywozie do krajów trzecich:

a) zgodnie z art. 11 rozporządzenia (EWG) nr 2603/69 z dnia 20 grudnia 1969 r. ustanawiającego wspólne reguły wywozu (Dz. Urz. WE L 324 z 27.12.1969), ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 3918/91 z dnia 19 grudnia 1991 r. zmieniającym rozporządzenie (EWG) nr 2603/69 ustanawiające wspólne reguły wywozu (Dz. Urz. WE L 372 z 31.12.1991),

- b) w przypadkach uzasadnionych koniecznością wprowadzenia formalności dla stosowania umów zgodnych z Traktatem Ustanawiającym Wspólnotę Europejską.

Art. 10. 1. Środkami administrowania obrotem towarami z zagranicą są:

- 1) automatyczna rejestracja;
- 2) kontyngent;
- 3) zakaz.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, są ustanawiane na czas określony.

Art. 11. Jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej, w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, z wyłączeniem art. 10, art. 57 § 5, art. 58-60, art. 75, art. 76 § 2 i 3, art. 77 § 2-4, art. 78-88 oraz art. 97-103.

Art. 12. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, z uwzględnieniem ust. 2, w przypadkach, o których mowa w art. 9, może, w drodze rozporządzenia, ustanowić:

- 1) automatyczną rejestrację;
- 2) kontyngent;
- 3) zakaz.

2. W zakresie towarów rolno-spożywczych rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki wydaje również w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rynków rolnych.

Rozdział 2

Automatyczna rejestracja

Art. 13. Automatyczna rejestracja polega na rejestracji przez organ celny przywozu towarów z krajów trzecich lub wywozu towarów do krajów trzecich, lub na obowiązku uzyskania pozwolenia na przywóz lub wywóz towarów.

Art. 14. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, w rozporządzeniu o ustanowieniu automatycznej rejestracji, może nałożyć obowiązek uzyskania pozwolenia na przywóz lub wywóz towarów, określając równocześnie termin, od którego należy składać i rozpatrywać wnioski o udzielenie pozwolenia.

2. Termin, o którym mowa w ust. 1, może być od dnia ogłoszenia rozporządzenia o ustanowieniu automatycznej rejestracji, z tym że organ udzielający pozwoleń udziela ich od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

3. W ramach automatycznej rejestracji pozwolenia są udzielane przy zachowaniu następujących zasad:

- 1) rozpatruje się kompletne wnioski zgodnie z kolejnością ich otrzymania przez organ udzielający pozwoleń;
- 2) pozwolenie jest udzielane na wnioskowaną ilość lub wartość towarów;
- 3) okres ważności pozwolenia wynosi 120 dni, chyba że w rozporządzeniu o ustanowieniu automatycznej rejestracji określono inny termin, a wnioskodawca nie wystąpił o udzielenie pozwolenia na krótszy okres, z zastrzeżeniem art. 29 ust. 3.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki nakładając obowiązek uzyskania pozwolenia może równocześnie określić dodatkowe warunki udzielenia i wykorzystania pozwolenia, a także dodatkowe dokumenty i informacje, które powinny być dołączone do wniosku.

5. Określając dodatkowe warunki oraz dokumenty i informacje, o których mowa w ust. 4, minister właściwy do spraw gospodarki uwzględnia potrzebę zapewnienia szczególnej kontroli, uzasadnionej specyfiką obrotu towarami z zagranicą, uwzględniającą przesłanki określone w przepisach prawa wspólnotowego, o których mowa w art. 9.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki nakładając obowiązek uzyskania pozwolenia może równocześnie określić przypadki, w których obrót ten nie wymaga uzyskania pozwolenia.

7. Określając przypadki, w których obrót towarami z zagranicą nie wymaga uzyskania pozwolenia, minister właściwy do spraw gospodarki uwzględnia właściwości towarów, ich przeznaczenie, specyfikę obrotu tymi towarami z zagranicą lub potrzebę uproszczenia procedury.

Art. 15. 1. Jeżeli w rozporządzeniu o ustanowieniu automatycznej rejestracji nie został nałożony obowiązek uzyskania pozwolenia, przyjęcie zgłoszenia do procedury dopuszczenia do obrotu lub procedury wywozu jest jednoznaczne z zarejestrowaniem przez organ celny faktu dokonania obrotu z zagranicą towarem objętym automatyczną rejestracją.

2. Organy celne przekazują informacje o dokonanym obrocie z zagranicą towarami objętymi automatyczną rejestracją.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, mając na względzie sprawny obieg informacji, o których mowa w ust. 2, określi, w drodze rozporządzenia, tryb ich przekazywania, organy, którym te informacje są przekazywane, a także sposób rejestrowania towarów objętych automatyczną rejestracją.

Rozdział 3

Kontyngent i zakaz

Art. 16. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki w rozporządzeniu o ustanowieniu kontyngentu może równocześnie określić dodatkowe warunki udzielenia i wykorzystania pozwolenia, a także dodatkowe dokumenty i informacje, które powinny być dołączone do wniosku.

2. Określając dodatkowe warunki, dokumenty i informacje, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki uwzględnia potrzebę zapewnienia szczególnej kontroli, uzasadnionej specyfiką obrotu towarami z zagranicą, uwzględniającą przesłanki określone w przepisach prawa wspólnotowego, o których mowa w art. 9.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki, w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, może określić przypadki, w których obrót towarami z zagranicą nie wymaga uzyskania pozwolenia.

4. Określając przypadki, w których obrót towarami z zagranicą nie wymaga uzyskania pozwolenia, minister właściwy do spraw gospodarki uwzględnia właściwości towarów, ich przeznaczenie, specyfikę obrotu tymi towarami z zagranicą lub potrzebę uproszczenia procedury.

Art. 17. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki ustanawiając kontyngent określi sposób jego rozdysponowania zgodnie z art. 18.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki określając sposób rozdysponowania kontyngentu, stosownie do art. 18 ust. 1 pkt 1, może określić wielkość transzy.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki określając sposób rozdysponowania kontyngentu, stosownie do art. 18 ust. 1 pkt 2 i 3, określi terminy składania i rozpatrywania wniosków o udzielenie pozwolenia.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki określając sposób rozdysponowania kontyngentu, stosownie do art. 18 ust. 1 pkt 3, określi okres odniesienia, kwotę gwarantowaną oraz minimalną ilość lub wartość towarów, którymi obrót z zagranicą w okresie odniesienia jest warunkiem uznania za importera lub eksportera tradycyjnego.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki określając sposób rozdysponowania kontyngentu, stosownie do art. 18 ust. 1 pkt 3, może określić wielkość transzy dla importerów nietradycyjnych.

Art. 18. 1. Rozdysponowania kontyngentu dokonuje się w jeden z następujących sposobów:

- 1) według kolejności otrzymania wniosków;
- 2) proporcjonalnie do wielkości wnioskowanych;
- 3) proporcjonalnie do ilości lub wartości obrotów zrealizowanych przez osobę wnioskującą.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki w rozporządzeniu o ustanowieniu kontyngentu może określić inny, niż określony w ust. 1, sposób rozdysponowania kontyngentu polegający na łączeniu sposobów, o których mowa w ust. 1, lub wybranych spośród nich elementów.

Art. 19. Rozdysponowanie kontyngentu według sposobu, o którym mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1, polega na udzieleniu pozwolenia, przy zachowaniu następujących zasad:

- 1) rozpatruje się kompletne wnioski zgodnie z kolejnością ich otrzymania przez organ udzielający pozwoleń;
- 2) wielkości określone w pozwoleniu nie mogą przekraczać wielkości wnioskowanych;
- 3) okres ważności pozwolenia wynosi 120 dni, chyba że w rozporządzeniu o ustanowieniu kontyngentu określono inny termin, a wnioskodawca nie wystąpił o udzielenie pozwolenia na krótszy okres, z zastrzeżeniem art. 29 ust. 3.

Art. 20. Rozdysponowanie kontyngentu według sposobu, o którym mowa w art. 18 ust. 1 pkt 2, polega na udzieleniu pozwolenia, przy zachowaniu następujących zasad:

- 1) rozpatruje się kompletne wnioski otrzymane przez organ udzielający pozwoleń w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 17 ust. 3;
- 2) wielkości określone we wniosku nie mogą przekraczać kontyngentu;
- 3) jeżeli suma wielkości określonych we wszystkich rozpatrywanych wnioskach nie przekracza kontyngentu, wnioski te są uwzględniane;
- 4) jeżeli suma wielkości określonych we wszystkich rozpatrywanych wnioskach przekracza kontyngent, kontyngent ten jest rozdysponowywany proporcjonalnie do wielkości wnioskowanych, a wynik zaokrągla się do drugiej cyfry po przecinku;
- 5) jeżeli pozwolenie ma być udzielone na przywóz lub wywóz określonej liczby sztuk danego towaru, wynik obliczenia, o którym mowa w pkt 4, zaokrągla się w dół do najbliższej liczby całkowitej;
- 6) wielkości określone w pozwoleniu nie mogą przekraczać wielkości wnioskowanych;
- 7) okres ważności pozwolenia wynosi 120 dni, chyba że w rozporządzeniu o ustanowieniu kontyngentu określono inny termin, a wnioskodawca nie wystąpił o udzielenie pozwolenia na krótszy okres, z zastrzeżeniem art. 29 ust. 3.

Art. 21. Rozdysponowanie kontyngentu według sposobu, o którym mowa w art. 18 ust. 1 pkt 3, polega na udzieleniu pozwolenia, przy zachowaniu następujących zasad:

- 1) rozpatruje się kompletne wnioski otrzymane przez organ udzielający pozwoleń w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 17 ust. 3;
- 2) jeżeli suma wielkości określonych we wszystkich rozpatrywanych wnioskach złożonych przez importerów lub eksporterów tradycyjnych nie przekracza kontyngentu pomniejszonego o kwotę gwarantowaną, wnioski te są uwzględniane;

- 3) jeżeli suma wielkości określonych we wszystkich rozpatrywanych wnioskach złożonych przez importerów lub eksporterów tradycyjnych przekracza kontyngent pomniejszony o kwotę gwarantowaną, kontyngent ten jest rozdysponowywany na rzecz importerów lub eksporterów tradycyjnych proporcjonalnie do ich udziału w sumie wielkości obrotów zrealizowanych w okresie odniesienia, a wynik zaokrągla się do drugiej cyfry po przecinku;
- 4) jeżeli pozwolenie ma być udzielone na przywóz lub wywóz określonej liczby sztuk danego towaru, wynik obliczenia, o którym mowa w pkt 3, zaokrągla się w dół do najbliższej liczby całkowitej;
- 5) kontyngent jest rozdysponowywany na rzecz importerów lub eksporterów nietradycyjnych do wysokości kwoty gwarantowanej, według kolejności otrzymania wniosków;
- 6) wielkości kontyngentu nierozdysponowane na rzecz importerów lub eksporterów tradycyjnych powiększają kwotę gwarantowaną i są rozdysponowywane na rzecz importerów lub eksporterów nietradycyjnych, według kolejności otrzymania wniosków;
- 7) w przypadku niezłożenia wniosków przez importerów lub eksporterów tradycyjnych, kontyngent jest rozdysponowywany w całości na rzecz importerów lub eksporterów nietradycyjnych, według kolejności otrzymania wniosków;
- 8) wielkości określone w pozwoleniu nie mogą przekraczać wielkości wnioskowanych;
- 9) okres ważności pozwolenia wynosi 120 dni, chyba że w rozporządzeniu o ustanowieniu kontyngentu określono inny termin, a wnioskodawca nie wystąpił o udzielenie pozwolenia na krótszy okres, z zastrzeżeniem art. 29 ust. 3.

Art. 22. Minister właściwy do spraw gospodarki w rozporządzeniu o ustanowieniu zakazu, może określić procedury celne oraz normy ilościowe lub wartościowe, których zakaz nie dotyczy.

Rozdział 4

Pozwolenia

Art. 23. Pozwolenie na przywóz towarów z krajów trzecich lub wywóz towarów do krajów trzecich jest wymagane, jeżeli przedmiotem obrotu są towary objęte:

- 1) kontyngentem, z zastrzeżeniem art. 16 ust. 3 i 4;
- 2) automatyczną rejestracją, o ile został nałożony obowiązek uzyskania pozwolenia.

Art. 24. Obowiązki uzyskania pozwolenia nie podlegają towary zwolnione od należności celnych na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 25. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki na wniosek importera lub eksportera wspólnotowego, w drodze decyzji administracyjnej, udziela pozwolenia, odmawia jego udzielenia, zmienia oraz cofa udzielone pozwolenie, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. W zakresie towarów rolno-spożywczych decyzje, o których mowa w ust. 1, w ramach środków administrowania obrotem towarami z zagranicą, wydaje Prezes Agencji Rynku Rolnego.

3. Od decyzji Prezesa Agencji Rynku Rolnego przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

Art. 26. 1. Odmowa udzielenia pozwolenia następuje:

- 1) jeżeli organ udzielający pozwoleń otrzyma wniosek po upływie terminu określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 17 ust. 3;
- 2) jeżeli wniosek o udzielenie pozwolenia jest niekompletny;
- 3) jeżeli wielkości określone we wniosku przekraczają kontyngent, dla którego określono sposób rozdysponowania proporcjonalnie do wielkości wnioskowanych;

4) jeżeli wnioskodawca nie spełnił wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 31;

5) w przypadku wcześniejszego rozdysponowania kontyngentu.

2. Odmowa udzielenia kolejnych pozwoleń w ramach tego samego kontyngentu albo automatycznej rejestracji następuje w przypadku niedokonania zwrotu poprzednio udzielonego pozwolenia w terminie 2 miesiące od dnia upływu terminu jego ważności, chyba że udzielenie pozwolenia zostało uzależnione od złożenia kaucji.

Art. 27. Cofnięcie pozwolenia następuje:

1) jeżeli wymagają tego zobowiązania lub porozumienia międzynarodowe, których stroną jest Rzeczpospolita Polska;

2) w przypadkach uzasadnionych względami porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego, ochrony zdrowia i życia ludzi i zwierząt lub ochrony roślin.

Art. 28. 1. Na wniosek importera lub eksportera wspólnotowego udziela się pozwoleń częściowych.

2. Suma ilości lub wartości towarów, na jakie udziela się pozwoleń częściowych, jest równa wielkości, na jaką zostałyby udzielone pozwolenie.

3. Jeżeli z wnioskiem o udzielenie pozwoleń częściowych występuje osoba, której udzielono pozwolenia, organ udzielający pozwoleń:

1) zatrzymuje pozwolenie, stosownie do którego udziela się pozwoleń częściowych;

2) pomniejsza łączną wielkość pozwoleń częściowych o wielkość już wykorzystaną;

3) określa termin ważności pozwoleń częściowych, który musi być zgodny z terminem ważności pozwolenia.

4. Ilekroć w ustawie jest mowa o pozwoleniu, należy przez to rozumieć odpowiednio wszystkie pozwolenia częściowe.

Art. 29. 1. Pozwolenia udziela się na czas określony.

2. Pozwolenia udziela się na określoną ilość lub wartość towarów.

3. Pozwolenia udziela się na okres nie dłuższy niż termin obowiązywania środka administrowania obrotem towarami z zagranicą.

4. Pozwolenie jest ważne od dnia jego udzielenia.

5. Kolejne pozwolenie, na ten sam towar w ramach tego samego kontyngentu albo automatycznej rejestracji, może być udzielone po dokonaniu zwrotu poprzednio udzielonego pozwolenia.

Art. 30. Pozwolenie podlega zwrotowi w terminie 2 miesięcy od dnia upływu terminu jego ważności.

Art. 31. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

1) wzory wniosków stosowane w postępowaniu o udzielenie pozwoleń,

2) wykaz dokumentów i informacji, które powinny być dołączone do wniosku,

3) sposób udzielenia i wykorzystania pozwoleń,

4) wzory pozwoleń,

5) sposób i tryb ewidencjonowania udzielonych pozwoleń

– mając na względzie maksymalne uproszczenie i ujednolicenie wymogów dotyczących dokumentów i informacji, które są niezbędne w postępowaniu o udzielenie pozwoleń, i ich ewidencjonowania.

2. Określając dokumenty, informacje oraz sposób udzielenia i wykorzystania pozwoleń, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, minister właściwy do spraw gospodarki uwzględnia w szczególności potrzebę zapewnienia szczególnej kontroli uzasadnionej specyfi-

ką obrotu towarami z zagranicą, uwzględniającą przesłanki określone w przepisach prawa wspólnotowego, o których mowa w art. 9.

Rozdział 5

Kaucja

Art. 32. Minister właściwy do spraw gospodarki, w rozporządzeniu o ustanowieniu automatycznej rejestracji albo kontyngentu, może uzależnić udzielenie pozwolenia od złożenia przez wnioskodawcę kaucji w określonej wysokości. Kaucję złożoną przez osobę trzecią na rzecz wnioskodawcy uznaje się za złożoną przez wnioskodawcę.

Art. 33. Kaucja podlega zwrotowi w terminie 21 dni od dnia zwrotu udzielonego pozwolenia, chyba że wnioskodawca ubiegający się o udzielenie kolejnego pozwolenia na ten sam towar w ramach tego samego kontyngentu albo automatycznej rejestracji wystąpi o uznanie kaucji uprzednio złożonej, za zabezpieczenie kolejnego pozwolenia, o którego udzielenie wnioskuje. W takim przypadku termin 21 dni biegnie od dnia zwrotu takiego kolejnego pozwolenia.

Art. 34. W przypadku wykorzystania udzielonego pozwolenia w wysokości co najmniej 95% kaucja podlega zwrotowi w całości, o ile zwrot tego pozwolenia nastąpił nie później niż w terminie 2 miesięcy od dnia upływu terminu jego ważności.

Art. 35. W przypadku wykorzystania udzielonego pozwolenia w wysokości do 95% kaucja podlega przypadkowi na rzecz Skarbu Państwa w stopniu równym różnicy między 95% wielkości, na jakie zostało udzielone pozwolenie, a stopniem faktycznego wykorzystania pozwolenia, o ile zwrot tego pozwolenia nastąpił nie później niż w terminie 2 miesięcy od dnia upływu terminu jego ważności.

Art. 36. 1. Kaucja podlega przypadkowi w całości na rzecz Skarbu Państwa w przypadkach:

- 1) niepełnego wykorzystania udzielonego pozwolenia w wysokości nieprzekraczającej 5%;

- 2) niedokonania zwrotu udzielonego pozwolenia w terminie 2 miesięcy od dnia upływu terminu jego ważności;
  - 3) wykorzystania udzielonego pozwolenia niezgodnie z przeznaczeniem.
2. Kaucja nie podlega przepadkowi na rzecz Skarbu Państwa:
- 1) w przypadku uchylecia rozporządzenia o ustanowieniu automatycznej rejestracji albo kontyngentu przed upływem terminu, na który automatyczna rejestracja albo kontyngent został ustanowiony – w odniesieniu do pozwoleń, których termin ważności wykracza poza termin wejścia w życie rozporządzenia o uchyleciu automatycznej rejestracji albo kontyngentu;
  - 2) w przypadkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 38.

Art. 37. Jeżeli pozwolenie zostało udzielone na przywóz lub wywóz określonej liczby sztuk danego towaru, wynik obliczenia, o którym mowa w art. 34, 35 oraz 36 ust. 1 pkt 1, zaokrągla się w górę do najbliższej liczby całkowitej.

Art. 38. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) formy, w jakich kaucja może być składana,
  - 2) szczegółowy tryb pobierania kaucji oraz jej zwrotu, w tym przypadki, w których wycofanie wniosku o udzielenie pozwolenia nie powoduje przepadku kaucji,
  - 3) kwotę kaucji, do wysokości której organ udzielający pozwoleń nie pobiera kaucji
- uwzględniając potrzebę zapewnienia prawidłowego wykorzystania udzielonych pozwoleń oraz maksymalnego uproszczenia trybu pobierania i zwrotu kaucji.

Art. 39. Od kwoty zwróconej kaucji nie płaci się odsetek.

Rozdział 6

Zmiany w przepisach obowiązujących i przepisy końcowe

Art. 40. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. Nr 83, poz. 930, z 2000 r. Nr 60, poz. 703 i Nr 62, poz. 717, z 2001 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 141, poz. 1178 i Nr 213, poz. 1803 oraz z 2003 r. Nr 84, poz. 774, Nr 137, poz. 1302 i Nr 162, poz. 1569) w art. 53 § 33 otrzymuje brzmienie:

„§ 33. Użyte w rozdziale 7 Kodeksu określenie „reglamentacja pozataryfowa” oznacza odpowiednio środki polityki handlowej ustanowione przez Wspólnotę Europejską w ramach wspólnej polityki handlowej postanowieniami wspólnotowymi stosowanymi w odniesieniu do wywozu lub przywozu towarów, takie jak środki nadzoru lub ochrony, ograniczenia ilościowe i zakazy przywozu oraz wywozu, a także środki administrowania obrotem towarami lub usługami z zagranicą, ustanowione przez właściwy organ administracji państwowej.”.

Art. 41. Wnioski o udzielenie pozwolenia na obrót towarami z krajami trzecimi przyjęte przed dniem wejścia w życie ustawy, w celu wykonania prawa wspólnotowego, uznaje się za przyjęte zgodnie z przepisami ustawy. Za zgodne z przepisami ustawy uznaje się również działania organów państwa zmierzające do wykonania w tym zakresie przepisów prawa wspólnotowego.

Art. 42. Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą został opracowany z dwóch zasadniczych powodów. Po pierwsze, w celu umożliwienia wykonywania przepisów prawa wspólnotowego dotyczących obrotu towarami z krajami trzecimi. Po drugie, w celu umożliwienia ustanawiania przez nasz kraj „autonomicznych” środków administrowania obrotem towarami z zagranicą, w takim zakresie, w jakim umożliwia to prawo wspólnotowe.

I. Wykonywanie przepisów prawa wspólnotowego dotyczących obrotu towarami z krajami trzecimi

Zgodnie z art. 133 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE) wspólna polityka handlowa jest oparta na jednolitych zasadach, zwłaszcza w odniesieniu do zmian stawek celnych, zawierania umów celnych i handlowych, ujednoczenia środków liberalizacyjnych, polityki eksportowej i handlowych środków ochronnych podejmowanych w przypadku dumpingu lub subsydiów.

Środki handlowe zatem, z pewnymi wyjątkami, o których mowa w pkt II uzasadnienia, są ustanawiane przez Radę lub Komisję Europejską w drodze rozporządzeń stosowanych bezpośrednio.

Zdarza się jednak, że w takich aktach prawnych Rada bądź Komisja nakłada na państwa członkowskie jakiś obowiązek, zalecenie lub przewiduje możliwość określonego działania ze strony państwa członkowskiego.

Propozycje zawarte w projekcie (art. 3-5) zmierzają do rozstrzygnięcia w jakim trybie będą udzielane pozwolenia (licencje) importowe czy eksportowe (decyzja administracyjna z uwzględnieniem warunków i zasad określonych w aktach prawnych Wspólnoty).

Przepisy art. 6 projektu ustawy zostały przewidziane jako stwarzające możliwości reakcji właściwych organów na zmiany prawa wspólnotowego. Na tym etapie nie można przewidzieć jakiego rodzaju obowiązek czy zalecenie może zostać wprowadzone przez Wspólnotę w danym rozporządzeniu. Minister właściwy do spraw gospodarki ma podejmować niezbędne działania w celu wykonania przepisów prawa wspólnotowego, w szczególności zmierzające do wykonania obowiązku lub zalecenia nałożonego w tych przepisach prawa na kraje należące do Wspólnoty Europejskiej. W zakresie towarów rolno-spożywczych, działania takie, minister właściwy do spraw gospodarki podejmuje na wniosek i w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rynków rolnych.

Niewykonywanie przepisów prawa wspólnotowego przez Polskę mogłoby skutkować negatywnymi działaniami nie tylko ze strony Komisji Europejskiej, ale również i polskich przedsiębiorców, którzy zostaliby wykluczeni z udziału, np. w kontyngentach UE.

Poprzez art. 6 i 7 stworzono możliwość zarówno ogłaszania w Monitorze Polskim informacji dla przedsiębiorców o podejmowanych działaniach, w zakresie wykonywania przepisów prawa wspólnotowego, które mają im umożliwić skuteczne korzystanie ze środków handlowych UE, jak i wydania rozporządzeń umożliwiających pełne i prawidłowe wykonywanie środków handlowych UE w zakresie towarów rolno-spożywczych.

Na mocy art. 7 ust. 1 projektu ustawy minister właściwy do spraw rynków rolnych został uprawniony do wydania rozporządzeń (w zakresie obrotu towarami rolno-spożywczymi z krajami trzecimi), w których może określić:

- wykaz podmiotów uprawnionych do wywozu towarów w ramach pozawspólnotowych akcji humanitarnych, bez konieczności złożenia zabezpieczenia wynikającego z przepisów prawa wspólnotowego (art. 15 rozporządzenia nr 1291/2000/WE),
- wykaz międzynarodowych organów kontroli i nadzoru uprawnionych do wystawiania dokumentów potwierdzających przywóz towarów do krajów trzecich (rozporządzenia nr 1253/2002/WE).

Zgodnie z art. 8 minister właściwy do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymogi, jakie powinien spełniać wniosek o udzielenie pozwolenia, składany z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego. W tym przypadku chodzi o uproszczenie procedury przyjmowania wniosków o udzielenie pozwoleń, o których mowa w art. 3 ust. 1 projektu.

II. Środki o charakterze „autonomicznym”

Istnieją obszary, które po 1 maja 2004 r. wymagają uregulowania. Dotyczy to:

- 1) przypadków, w których przepisy UE dają możliwość ustanowienia zakazów, ograniczeń lub nadzoru (przypadki normowane w przepisach prawa wspólnotowego wymienionych w art. 9 projektu ustawy), w odniesieniu do spraw nieuregulowanych odrębnymi przepisami prawa (tylko takie sprawy reguluje projekt). Zgodnie z art. 1 ust. 2, projekt nie wkracza w sferę uregulowań prawnych innych sektorów,
- 2) możliwości ustanowienia „autonomicznego” środka handlowego dającego możliwość zapewnienia polskim eksporterom wyrobów tekstylnych dostępu do rynku USA.

Ogólne zasady importu¹⁾ na obszar Wspólnoty regulują dwa rozporządzenia bazowe Rady:

- rozporządzenie (WE) nr 3285/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 518/94 (dotyczy co do zasady krajów WTO) oraz
- rozporządzenie (WE) nr 519/94 z dnia 7 marca 1994 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 1756/82, (EWG) nr 1766/82 oraz (EWG) nr 3420/83 (lista tych państw została określona w załączniku nr I do tego rozporządzenia).

Ogólne zasady eksportu z obszaru Wspólnoty reguluje rozporządzenie nr 2603/69 z dnia 20 grudnia 1969 r. dotyczące wspólnych zasad wywozu.

Jakkolwiek środki administrowania obrotem towarami z krajami trzecimi są ustanawiane przez UE, a nie przez poszczególne państwa członkowskie, to jednak zarówno rozporządzenia 3285/94 i 519/94 (a w odniesieniu do towarów tekstylnych – rozporządzenie 517/94), jak i rozporządzenie 2603/69 nie wykluczają stosowania przez państwa członkowskie:

- zakazów, ograniczeń lub środków nadzoru uzasadnionych względami moralności publicznej, porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego, ochrony zdrowia i życia ludzi i zwierząt lub ochrony roślin, ochrony narodowych dóbr kultury o warto-

---

¹⁾ Prawo wspólnotowe zawiera również regulacje o charakterze szczególnym ze względu na specyfikę towarów, kraje pochodzenia itp. (np. regulacje dotyczące tekstyliów, czy stali).

ści artystycznej, historycznej lub archeologicznej, bądź ochrony własności przemysłowej i handlowej (w odniesieniu do eksportu tylko te przesłanki),

- specjalnych formalności dotyczących wymiany dewiz,
- formalności wprowadzonych dla stosowania umów międzynarodowych będących w zgodzie z Traktatem.

Uprawnienia te zostały zawarte w aktach Wspólnoty regulujących środki handlowe. Zatem, jeżeli akt prawny UE regulujący zasady ustanawiania takich środków, tj. zakazów, kontyngentów ilościowych i nadzoru obrotu, daje możliwość stosowania przez państwa członkowskie UE zakazów, ograniczeń lub środków nadzoru, to należy to rozumieć jako uprawnienie do ich wdrożenia w postaci „autonomicznych” środków handlowych. Jeżeli w prawie UE istnieje oparcie dla takiego działania państw członkowskich (możliwość ustanowienia zakazów, ograniczeń lub środków nadzoru, rozumianych jako środki handlowe regulujące obrót towarowy) to państwo członkowskie UE ma również prawo określić zasady administrowania takimi środkami (zasady ich funkcjonowania). Projekt przewiduje możliwość ustanawiania takich środków wyłącznie wobec krajów trzecich (nie należących do Wspólnoty).

Przesłanki, jakie stanowią podstawę do wdrożenia takiego „autonomicznego” środka handlowego są zgodne z WTO i stanowią podstawy działania organów państwa również obecnie, na podstawie ustawy z dnia 26 września 2002 r. o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą, o zmianie ustawy – Kodeks celny oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. Nr 188, poz. 1572). Są one wymienione w art. 10 ust. 2 pkt 6, 10, 15 i 16 obecnie funkcjonującej ustawy o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą (ustawa wygasza z dniem akcesji Polski do UE, zgodnie z brzmieniem jej art. 55).

Należy sądzić, że ze względu na ich wąski zakres, wykorzystanie tych przesłanek w przyszłości będzie niezwykle rzadkie. Nie można jednak pozbawiać organów naszego kraju instrumentarium prawnego, w oparciu o które, o ile zaszłaby taka potrzeba, mogłyby one działać.

Dla takich przypadków projektodawca zdecydował się na utrzymanie możliwości ustanawiania środków administrowania obrotem towarowym znanych obecnie i funkcjonujących na podstawie ustawy z dnia 26 września 2002 r. o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą, o zmianie ustawy – Kodeks celny oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. Nr 188, poz. 1572). Środki te są znane prawu UE, wspomniana ustawa

bowiem określa analogiczne do unijnych zasady administrowania obrotem. Pewne modyfikacje, w stosunku do zasad obecnie obowiązujących, wynikają jedynie z konieczności zapewnienia możliwości ubiegania się o uzyskanie pozwolenia, tam gdzie jest ono wymagane, wszystkim importerom lub eksporterom wspólnotowym – zgodnie z zasadą niedyskryminacji. Zmianie ulega również nazwa jednego ze sposobów rozdysponowania kontyngentu. Zamiast dotychczasowego – proporcjonalnie do wartości obrotów zrealizowanych przez osobę wnioskującą, proponujemy nową – proporcjonalnie do ilości lub wartości obrotów zrealizowanych przez osobę wnioskującą. Zdecydowano się również na racjonalizację zasad rządzących poszczególnymi sposobami rozdysponowania kontyngentów.

W przypadku sposobu rozdziału według kolejności otrzymania wniosków, zrezygnowano z przepisu mówiącego o tym, że wielkości określone we wniosku nie mogą przekraczać kontyngentu. Przepis ten jest zbędny ponieważ, z samej definicji kontyngentu wynika, że pozwolenia można udzielić na nie więcej niż wynosi sam kontyngent. W przypadku ustanowienia transzy, nie więcej niż jej wysokość (przy transzy maksymalnej). Możliwe zatem były sytuacje, że organ właściwy do udzielenia pozwolenia musiałby wydawać decyzje odmowną tylko dlatego, że wnioskodawca się pomylił i zawniósował na ilość przekraczającą kontyngent.

W przypadku sposobu rozdziału kontyngentu proporcjonalnie do ilości lub wartości obrotów zrealizowanych przez osobę wnioskującą zrezygnowano z przepisów mówiących, że:

- wielkości określone we wniosku złożonym przez importera lub eksportera tradycyjnego nie mogą przekraczać kontyngentu pomniejszonego o kwotę gwarantowaną oraz
- wielkości określone we wniosku złożonym przez importera lub eksportera nietradycyjnego nie mogą przekraczać kwoty gwarantowanej (w tym przypadku uzasadnienie jest analogiczne jak wyżej przedstawione, ponieważ kwota gwarantowana jest rozdysponowywana według kolejności otrzymania wniosków).

W pierwszym przypadku zakaz złożenia wniosku na ilość lub wartość towaru większą niż część kontyngentów przeznaczona dla importerów tradycyjnych jest zbędny, gdyż rozdział kwoty odbywa się proporcjonalnie do ich obrotów dokonanych w okresie odniesienia, a nieproporcjonalnie do wielkości wnioskowanych, które w tym przypadku nie

mają znaczenia (to znaczy w przypadku gdy dochodzi do redukcji). W przypadku gdy chociaż jeden wnioskodawca złoży wniosek przekraczający część kontyngentu przeznaczoną dla importerów tradycyjnych zawsze dojdzie do redukcji.

Taki przepis mówiący o tym, że wnioskodawca nie może złożyć wniosku na ilość lub wartość towarów przekraczającą kontyngent, pozostawiono natomiast w przypadku rozdysponowania kontyngentu proporcjonalnie do ilości wnioskowanych. W tym bowiem przypadku ma to zasadnicze znaczenie.

Proponuje się również utrzymanie obowiązującej obecnie zasady, że obowiązkowi uzyskania pozwolenia nie podlegają towary zwolnione od należności celnych na podstawie odrębnych przepisów.

W projekcie zawarto przepisy ułatwiające przedsiębiorcom staranie się o udzielenie pozwolenia zabezpieczonego kaucją (art. 32 i 33 projektu). Projekt przewiduje możliwość wniesienia kaucji przez osobę trzecią na rzecz wnioskodawcy oraz możliwość przeniesienia – na wniosek przedsiębiorcy – kaucji ze zwróconego przez niego pozwolenia na nowy wniosek (bez niepotrzebnej w tej sytuacji procedury zwrotu kaucji).

Bardzo ważny jest przepis art. 9 ust. 2 pkt b, zgodnie z którym „autonomiczne” środki w obrocie towarami z zagranicą mogą być ustanowione w wywozie w celu wykonania porozumień, protokołów lub innych umów międzynarodowych będących w zgodzie z Traktatem Ustanawiającym Wspólnotę Europejską. Daje bowiem możliwość ustanowienia kontyngentu i co za tym idzie wydawania pozwoleń wywozu na eksport wyrobów tekstylnych i odzieżowych przyznanych Polsce przez USA, w oparciu o przepisy WTO. USA poinformowały bowiem, że zamierzają nadal utrzymać swoje ograniczenia wobec Polski w tym zakresie (wiąże się to między innymi z wymaganiami formalnymi stosowanymi wobec polskich towarów tekstylnych i odzieżowych, które bez ustanowienia przez Polskę kontyngentu wywozowego nie będą mogły być spełnione). Gdyby tego przepisu zabrakło nie można by ustanowić takiego środka polityki handlowej, gdyż rozporządzenie (EWG) nr 2603/69 z dnia 20 grudnia 1969 r. ustanawiające wspólne reguły wywozu (w przeciwieństwie do rozporządzeń „importowych” – 3285/94 i 519/94), nie daje takiej możliwości. Problem ten był już wielokrotnie sygnalizowany KE, która miała w tej sprawie prowadzić rozmowy z USA. Gdyby jednak nie przyniosły one żadnego rezultatu, Polska nie może pozbawiać się możliwości działania, które w takiej sytuacji bez wątpienia znalazłoby zrozumienie KE. W sytuacji nieosiągnięcia poro-

zumienia pomiędzy UE i USA, Komisja Europejska pozostawi uregulowanie tej przejściowej sytuacji krajom wstępującym do UE, których to dotyczy.

III. Tryb udzielania pozwoleń

Projekt ustawy przewiduje, że zarówno w przypadku udzielania pozwoleń (licencji) w ramach środków handlowych ustanowionych przez Wspólnotę, jak i w przypadku udzielania pozwoleń w ramach środków administrowania obrotem towarami z zagranicą, w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. W odniesieniu do licencji wspólnotowych będzie to miało miejsce z uwzględnieniem warunków i zasad określonych w akcie normatywnym wydanym przez organ Wspólnoty właściwy do spraw obrotu towarami z krajami trzecimi (art. 4 projektu). Natomiast w przypadku środków ustanowionych autonomicznie przez Polskę, tylko o tyle o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej (art. 11 projektu *in principio*). Dodatkowo specyfika udzielania pozwoleń (licencji) w ramach ograniczeń, które będą obowiązywały po 1 maja 2004 r. będzie uniemożliwiała w praktyce korzystanie z niektórych praw i stosowanie w pełnym zakresie niektórych instytucji wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego. Proponuje się, aby w obu przypadkach procedura wydawania pozwoleń była taka sama i wynikała z proponowanych w ustawie zapisów.

1. Art. 10 K.p.a. nakłada na organy administracji publicznej obowiązek zapewnienia stronom czynnego udziału w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwienia im wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Odstąpienie od tej zasady jest możliwe tylko w przypadkach, gdy załatwienie sprawy nie cierpi zwłoki ze względu na niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia ludzkiego albo ze względu na groźącą niepowetowaną szkodę materialną.

Obowiązek zapewnienia stronom czynnego udziału w postępowaniu obejmuje fazę wszczęcia postępowania, fazę postępowania wyjaśniającego, fazę między zakończeniem postępowania wyjaśniającego a wydaniem decyzji oraz fazę wydawania decyzji.

W przypadku niewyłączenia stosowania tego przepisu w ramach procedury udzielania pozwoleń, po 1 maja 2004 r., należałoby stosować art. 10 K.p.a. wprost. Niemniej jednak specyfika udzielania licencji w ramach ograniczeń ustanowionych po 1 maja 2004 r. będzie uniemożliwiała w praktyce zagwarantowanie stronom prawa pełnego

uczestnictwa w postępowaniu administracyjnym. Natomiast wydłużenie postępowania związanego z dodatkowymi czynnościami strony mogłoby prowadzić do przekroczenia zawitych terminów przeznaczonych na rozdysponowanie kontyngentów ustanowionych przez UE.

2. Art. 57 § 5 K.p.a. stanowi, że termin (w tym przypadku złożenia wniosku) uważa się za zachowany, jeżeli przed jego upływem nadano pismo w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego albo złożono w polskim urzędzie konsularnym. Termin uważa się za zachowany również w przypadku, gdy przed jego upływem żołnierz lub członek załogi statku morskiego złożył je w dowództwie jednostki wojskowej lub kapitanowi statku, a także, gdy osoba pozbawiona wolności złożyła pismo w administracji zakładu karnego.

W każdym przypadku projektodawca posługuje się pojęciem „otrzymania wniosku przez organ udzielający pozwoleń” w określonym terminie lub terminach. Pojęcie to zostało wprowadzone już do obecnie obowiązujących przepisów, w zakresie udzielania pozwoleń, w celu wyeliminowania przypadków, w których wnioski złożone w sposób opisany w art. 57 § 5 K.p.a. były otrzymywane po terminie ich rozpatrywania. Mimo tych korekt rodziło to jednak w praktyce wątpliwości interpretacyjne. Znane jest także orzeczenie NSA (z dnia 5 grudnia 2003 r.– sygn. akt. V SA 1413/03), który rozstrzygnął sprawę odmiennie (od tego orzeczenia złożona została kasacja do SN – chodzi o termin nadania wniosku na poczcie). W celu uniknięcia powstania wątpliwości po 1 maja 2004 r. jest zasadne wyłączenie tego przepisu. Jest to o tyle też zasadne, że nie tylko o placówki pocztowe w tym przypadku chodzi. Nadal będzie można nadać wniosek drogą pocztową lub w dowolny inny sposób dostarczyć do organu udzielającego pozwoleń. Ważne będzie, aby organ ten w określonym terminie otrzymał taki wniosek, a zatem, aby liczyła się data fizycznego wpłynięcia wniosku do tego organu.

3. Art. 58-60 K.p.a. dotyczą przywracania terminów.

Dotychczasowa praktyka wydawania pozwoleń wskazuje wyraźnie na to, że nie jest możliwe przywracanie terminów dotyczących rozpatrywania wniosków o udzielenia pozwolenia.

W przypadku gdy terminy (na składanie wniosków) będą natomiast ściśle określone w rozporządzeniach UE ustanawiających środki handlowe, nie może być mowy o ich przywracaniu. Przepisy obecnie obowiązujące w tym zakresie oraz przepisy w projek-

cie nie regulują sprawy przywracania terminów, ale w przepisach regulujących zasady poszczególnych sposobów rozdysponowania kontyngentów jest mowa o tym, że rozpatruje się kompletne wnioski otrzymane przez organ udzielający pozwoleń w określonych terminach. Podobnie będzie po 1 maja 2004 r.

4. Art. 75 K.p.a, art. 76 § 2 i 3 K.p.a, art. 77 § 2-4 K.p.a, art. 78-88 K.p.a. regulują kwestię dowodów w postępowaniu administracyjnym.

Wydawanie licencji będzie się opierało całkowicie o dokumenty ściśle określone w aktach prawa wspólnotowego i prawodawstwie polskim dotyczącym ustanawiania środków handlowych.

Proponuje się stosowanie w procedurze udzielania pozwoleń art. 76 § 1 k.p.a., zgodnie z którym dokumenty urzędowe sporządzone w przypisanej formie przez powołane do tego organy państwowe w ich zakresie działania stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone, a ponadto art. 77 § 1 K.p.a. stanowiący, że organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzeć cały materiał dowodowy. Przepisy te będą niezbędne do prawidłowej oceny materiału dowodowego, w oparciu o który udziela się pozwoleń.

Należy wskazać, że np. zgodnie z art. 7 rozporządzenia 520/94 dowodem na dokonywanie importu w okresie odniesienia jest dołączenie do wniosku o udzielenie licencji importowej poświadczonych za zgodność z oryginałem kopii dokumentów SAD. Rozporządzenia 1351/2003 oraz 2044/2003 w art. 4 ust. 3 dopuszczają także możliwość udowodnienia tego za pomocą dokumentów wydanych (i uwierzytelnionych za zgodność) przez właściwe organy państwa członkowskiego na podstawie dostępnych informacji celnych.

5. Art. 97-103 K.p.a. regulują kwestię zawieszenia postępowania administracyjnego.

Stosowanie tych przepisów nie może mieć miejsca, po 1 maja 2004 r., w procedurze udzielania pozwoleń w ramach środków handlowych ustanowionych po tej dacie, ponieważ uniemożliwiłoby terminowe rozdysponowania kontyngentów ilościowych. Niewyłączenie tych przepisów mogłoby powodować zaistnienie sytuacji, w której odwieszenie postępowania dokonywane byłoby po całkowitym rozdysponowaniu kontyngentów ustanowionych przez UE.

IV. Zmiany w przepisach Kodeksu karnego skarbowego

Proponowany projekt dokonuje jedynie modyfikacji już istniejących przepisów Kodeksu karnego skarbowego wynikających ze zmian w przepisach prawa jakie pojawią się po 1 maja 2004 r.

W tekście ustawy zmieniającej K.k.s, która znajduje się obecnie w Sejmie, jest mowa o przepisach ustawy z dnia 26 września 2002 r. o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą, o zmianie ustawy – Kodeks celny oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. Nr 188, poz. 1572). Ustawa ta jednak, zgodnie z jej przepisami, wygasa z dniem przystąpienia Polski do UE. W to miejsce pojawia się nowa ustawa o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą oraz przepisy prawa wspólnotowego, w zakresie obrotu z krajami trzecimi.

Interes państwa, wynikający ze stosowania środków pozataryfowych, jest chroniony na podstawie obecnie funkcjonującego K.k.s. Podobnie będzie po 1 maja 2004 r.

V. Usankcjonowanie działań organów administracji państwowej w celu wykonania przepisów prawa wspólnotowego

Wszystkie środki handlowe stosowane przez UE będą stosowane już od dnia akcesji naszego kraju do UE. W sytuacji, w której wiąże się to z udzielaniem licencji importowej czy eksportowej, dokument taki będzie mógł być wydany dopiero od dnia tejże akcesji. Projektodawca widzi jednak konieczność zapewnienia możliwości wcześniejszego złożenia wniosków, tak, aby nie powodować perturbacji w działalności polskich przedsiębiorców trudniących się obrotem handlowym z zagranicą. Działanie takie przyspieszy wydawanie wspomnianych licencji w pierwszym okresie obowiązywania środków handlowych ustanowionych przez UE. Na przykład większość kontyngentów ilościowych jest rozdysponowywana według kolejności otrzymania wniosków (na zasadzie pierwszy przybył, pierwszy obsłużony), przy czym chodzi o kolejność otrzymania tych wniosków przez Komisję UE. Jeżeli zapotrzebowanie na dany kontyngent jest duże przedsiębiorcy z dotychczasowej „piętnastki” są w uprzywilejowanej sytuacji, gdyż mogą złożyć wnioski przed dniem akcesji nowych państw. Należy pamiętać, że takie wnioski właściwy organ państwa członkowskiego będzie musiał odpowiednio rozpatrzyć i dopiero po tej czynności przekazać do Komisji UE.

Ponadto, w przypadku niektórych kontyngentów dzielonych proporcjonalnie, Komisja już wydała rozporządzenie w listopadzie 2003 r., przewidując, że wnioski powinny być składane do MGPIPS jeszcze przed dniem akcesji do UE (np. do końca grudnia 2003 r.). Dotyczy to wszystkich krajów wstępujących do UE.

W każdym przypadku udzielenie pozwolenia nastąpi już po 1 maja 2004 r., ale istnieje potrzeba prawnego usankcjonowania możliwości przyjęcia wniosków wcześniej i de facto czynności organów państwa już dokonanych w celu niedopuszczenia do wyeliminowania polskich przedsiębiorców z korzystania ze środków handlowych UE.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

Stosownie do wymogów wynikających z przepisów uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. Nr 13, poz. 221 i Nr 30, poz. 482) dotyczących Oceny Skutków Regulacji należy podkreślić, że ustawa nie spowoduje żadnych zmian w stosunku do stanu obecnie obowiązującego w zakresie:

- dochodów i wydatków budżetu i sektora publicznego,
- rynku pracy,
- konkurencyjności wewnętrznej i zewnętrznej gospodarki,
- sytuacji i rozwoju regionalnego.

O takich zmianach można dopiero mówić w przypadku ustanowienia któregokolwiek ze środków handlowych przewidzianych w ustawie. Poza tym środki, które są możliwe do zastosowania, przy spełnieniu określonych przesłanek, są tymi samymi środkami, które są stosowane obecnie na podstawie ustawy z dnia 26 września 2002 r. o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą, o zmianie ustawy – Kodeks celny oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. Nr 188, poz. 1572) – z wyjątkiem opłat wywozowych i subsydiowania eksportu, które będą stosowane bezpośrednio na bazie rozporządzeń Wspólnotowych oraz w oparciu o przepisy dotyczące Agencji Rynku Rolnego oraz ustawy – Prawo celne.

Projekt ustawy został zamieszczony na stronach internetowych MGPIPS. Został on również przekazany do opinii następujących partnerów społecznych:

- 1) Business Centre CLUB,
- 2) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
- 3) Komisja Krajowa NSZZ Solidarność,
- 4) Krajowa Izba Gospodarcza,
- 5) Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych.

W ramach konsultacji społecznych nie zgłoszono żadnych uwag.

UZASADNIENIE DOSTOSOWAWCZEGO CHARAKTERU PROJEKTU USTAWY O ADMINISTROWANIU OBROTEM TOWAROWYM Z ZAGRANICĄ

Projektowane przepisy ustawy o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą zgodnie z brzmieniem art. 1 ust. 1 określają „zasady administrowania obrotem towarami z zagranicą oraz, w zakresie uzupełniającym przepisy prawa wspólnotowego, obrót towarami z krajami trzecimi dokonywany na podstawie przepisów tego prawa”.

Dział 2 projektowanej ustawy poświęcony został przepisom regulującym obrót towarami z krajami trzecimi dokonywanym na podstawie przepisów prawa wspólnotowego. Zawarto w nim regulacje dotyczące realizacji przez Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej postanowień wynikających z przepisów prawa wspólnotowego w zakresie administrowania obrotem towarami z krajami trzecimi. Celem jest stworzenie w polskim systemie mechanizmów prawnych umożliwiających wykonywanie zaleceń Wspólnoty Europejskiej w zakresie kształtowania Wspólnej Polityki Handlowej. Konieczności stworzenia warunków prawnych niezbędnych dla funkcjonowania w ramach obrotu towarowego wynika z faktu, iż odpowiednie rozstrzygnięcia są zasadniczym elementem kształtującym funkcjonowanie RP w systemie handlu zagranicznego. Projektowana ustawa wprowadza tego typu rozwiązania. Szereg rozporządzeń wspólnotowych regulujących warunki przywozu i wywozu towarów zobowiązuje państwa członkowskie do podjęcia odpowiednich czynności w ramach Wspólnej Polityki Handlowej, dlatego też należy podkreślić, iż aby skutecznie realizować wskazania Komisji Europejskiej koniecznym jest posiadanie w systemie prawa projektowanych mechanizmów prawnych.

Przepisy tego Działu 2 zawierają odpowiednie delegacje dla ministra właściwego do spraw gospodarki oraz ministra właściwego do spraw rynków rolnych umożliwiające realizację wymienionych wyżej zadań także w kontekście Wspólnej Polityki Rolnej.

Dział 3 projektowanej ustawy poświęcony został przepisom regulującym problematykę środków administrowania obrotem towarami z zagranicą. W części tej powołano się na właściwe rozporządzenia wspólnotowe odnoszące się do zasad przywozu i wywozu. Przepisy te zagwarantują, że podjęte środki i działania stanowiąc będą mechanizm

prawny zgodny założeńmi Wspólnej Polityki Handlowej oraz z ogólnymi zasadami określonymi w Traktacie Ustanawiającym Wspólnotę Europejską, zaś przede wszystkim z zasadą proporcjonalności.

W konkluzji należy stwierdzić, iż wyżej przedstawiona analiza pozwala uznać projekt ustawy o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą za dostosowujący prawo polskie do wspólnotowego *acquis* w tym zakresie.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

MINISTER
Prof. dr hab. Danuta Hübner

Min. DH/ 795 /2004/gg

Warszawa, 3 marca 2004 r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

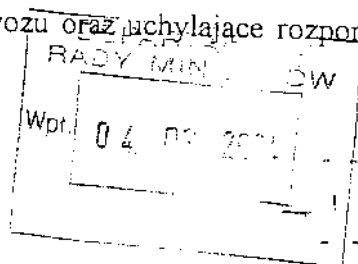
Opinia o zgodności projektu ustawy o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej

W związku z przedłożonym projektem ustawy o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą (RM-10-57-04) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Projektowane przepisy ustawy o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą zgodnie z brzmieniem art. 1 ust. 1 określają „zasady administrowania obrotem towarami z zagranicą oraz, w zakresie uzupełniającym przepisy prawa wspólnotowego, obrót towarami z krajami trzecimi dokonywany na podstawie przepisów tego prawa”.
- II. Problematykę dotyczącą reguł importu oraz eksportu w prawie wspólnotowym regulują przede wszystkim następujące akty prawne:
  - Traktat Ustanawiający Wspólnotę Europejską, postanowienia zawarte Tytule IX „Wspólna Polityka Handlowa” w art. 131 – 134,
  - Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 3285/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 518/94 (Dz.

GABINET
SEKRETARZA RADY MINISTRÓW

dn. 2004-03-04

Urz. WE L 349 z 31.12.1994 r.), zmienionego Rozporządzeniem Nr 2474/2000/WE z dnia 9 listopada 2000 r. (Dz. Urz. WE L 286 z 11.11.2000);

- Rozporządzenie Rady Nr 519/94 z dnia 7 marca 1994 r. dotyczące wspólnych zasad przywozu z niektórych krajów trzecich oraz uchylającego Rozporządzenia Nr 1765/82 i 3420/83 (Dz. Urz. WE L 67 z 10.03.1994), zmienione Rozporządzeniem 427/2003/WE z dnia 3 marca 2003 r. (Dz. Urz. UE L 65 z 08.03.2003)
- Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 2603/69 z dnia 20 grudnia 1969 r. dotyczące wspólnych zasad wywozu (Dz. Urz. WE L 324 z 27.12.1969) zmienione Rozporządzeniem Nr 3918/91 z dnia 19 grudnia 1991 r. (Dz. Urz. WE L 372 z 31.12.1991).

III. Projekt ustawy o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą wprowadza w przepisach Działu 1 postanowienia ogólne. W części tej umieszczono przepisy dotyczące zakresu ustawy oraz słowniczek.

Dział 2 projektowanej ustawy poświęcony został przepisom regulującym obrót towarami z krajami trzecimi dokonywanym na podstawie przepisów prawa wspólnotowego. Zawarto w nim regulacje dotyczące realizacji przez Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej postanowień wynikających z przepisów prawa wspólnotowego w zakresie administrowania obrotem towarami z krajami trzecimi. Celem jest stworzenie w polskim systemie mechanizmów prawnych umożliwiających wykonywanie zaleceń Wspólnoty Europejskiej w zakresie kształtowania Wspólnej Polityki Handlowej. Przepisy tego działu zawierają odpowiednie delegacje dla ministra właściwego do spraw gospodarki oraz ministra właściwego do spraw rynków rolnych umożliwiające realizację tych zadań także w kontekście Wspólnej Polityki Rolnej.

IV Dział 3 projektowanej ustawy poświęcony został przepisom regulującym problematykę środków administrowania obrotem towarami z zagranicą. W części tej powołano się na właściwe rozporządzenia wspólnotowe odnoszące się do zasad przywozu i wywozu. Takie rozwiązanie legislacyjne zagwarantuje, że podjęte środki i

działania stanowić będą mechanizm prawny zgodny założeniami Wspólnej Polityki Handlowej oraz z ogólnymi zasadami określonymi w Traktacie Ustanawiającym Wspólnotę Europejską, zaś przede wszystkim z zasadą proporcjonalności.

- V. W dalszej części projektowanej ustawy zawarto szczegółowe regulacje odnoszące się do szczegółowych trybów postępowania w przypadkach zastosowania poszczególnych instrumentów administrowania obrotem towarami z krajami trzecimi.
- VI. **W konkluzji pragnę stwierdzić, projekt ustawy o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.**

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Jerzy Hausner
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ ¹⁾**

z dnia

**w sprawie trybu przekazywania informacji o dokonanych obrocie z zagranicą towarami
objętymi automatyczną rejestracją oraz sposobu rejestrowania tych towarów**

Na podstawie art. 15 ust. 3 ustawy z dnia ..... o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą (Dz. U. Nr ....., poz. ....) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa tryb przekazywania informacji o dokonanych obrocie z zagranicą towarami objętymi automatyczną rejestracją oraz sposób rejestrowania tych towarów, a także organy, którym te informacje są przekazywane.

§ 2. 1. Organy celne rejestrują fakt dokonania obrotu z zagranicą towarami objętymi automatyczną rejestracją oraz przekazują informacje o tym obrocie ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, co 7 dni, licząc od dnia wejścia w życie rozporządzenia o ustanowieniu automatycznej rejestracji, informacje o dokonanych obrocie z zagranicą towarami objętymi automatyczną rejestracją.

3. W zakresie towarów rolno-spożywczych, w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia ..... o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą, informacja, o której mowa w ust. 2, jest przekazywana również do ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

4. Informacja, o której mowa w ust. 2 i 3, powinna zawierać następujące dane:

- 1) numer i datę Jednolitego Dokumentu Administracyjnego (SAD) lub powiadomienia, o którym mowa w art. 266 ust 1 rozporządzenia nr 2454/93/EWG z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia nr 2913/92 (EWG) ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. WE L 253 z 11.10.1993 r.), zmienionego rozporządzeniem nr 1335/2003/WE z dnia 25 lipca 2003 r. zmieniającym rozporządzenie nr 2454/93 (EWG) ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia nr 2913/92 (EWG) ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. UE L 187 z 26.7.2003 r.);
- 2) kod CN i nazwę towaru;
- 3) ilość przywożonego/wywożonego towaru, w jednostkach określonych dla danego towaru w taryfie celnej Wspólnoty;
- 4) wartość statystyczną przywożonego/wywożonego towaru;
- 5) kraj pochodzenia/przeznaczenia towaru;

- 6) kraj wysyłki/eksportu;
- 7) kod procedury celnej.

§ 3. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki prowadzi rejestr towarów objętych automatyczną rejestracją, na podstawie danych, o których mowa w § 2 ust. 4, z tym że w zakresie towarów rolno-spożywczych rejestr taki prowadzi także minister właściwy do spraw rynków rolnych.

2. Rejestr jest prowadzony z zastosowaniem elektronicznego systemu przetwarzania danych lub w formie książkowej.

3. Rejestr może być prowadzony z zastosowaniem systemu elektronicznego przetwarzania danych pod warunkiem, że:

- 1) program komputerowy zapewnia wgląd do treści dokonywanych zapisów i przechowywanie danych w sposób chroniący je przed zatarciem lub zniekształceniem oraz uniemożliwia usuwanie dokonywanych zapisów, a także pozwala na dokonywanie zapisów w sposób chronologiczny;
- 2) sposób prowadzenia rejestru z zastosowaniem takiego systemu umożliwia sporządzanie wydruków za każdy dzień;
- 3) osoba prowadząca rejestr przechowuje jego kopię zapisaną na nośnikach informacji lub w formie wydruku.

4. Rejestr prowadzony w formie książkowej powinien mieć zszyte i ponumerowane kartyienne.

5. Rejestr należy prowadzić z zachowaniem kolejności pozycji. Karty rejestru należy numerować kolejno, rozpoczynając od numeru jeden.

6. Każda pozycja w rejestrze prowadzonym w formie książkowej, po dokonaniu wpisów, powinna zostać podkreślona poziomą linią. Dokonane poprawki powinny umożliwiać odczytanie poprawionego lub skreślonego zapisu. Dokonanie zmian potwierdza się podpisem osoby prowadzącej rejestr.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 2004 r.

**w porozumieniu:
MINISTER FINANSÓW**

**MINISTER
GOSPODARKI, PRACY I
POLITYKI SPOŁECZNEJ**

¹⁾ Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 1, poz. 5).

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej w sprawie trybu przekazywania informacji o dokonanym obrocie z zagranicą towarami objętymi automatyczną rejestracją oraz sposobu rejestrowania tych towarów, został opracowany w celu wykonania delegacji z art. 14 ust. 3 ustawy z dnia ..... o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą (Dz. U. Nr ....., poz. ....).

Projekt określa tryb przekazywania informacji o dokonanym obrocie z zagranicą towarami objętymi automatyczną rejestracją oraz sposób rejestrowania tych towarów, a także organy, którym te informacje są przekazywane

Niniejszy projekt opiera się na rozwiązaniach sprawdzonych w praktyce i obowiązujących na podstawie rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 17 grudnia 2002 r. o tym samym tytule (Dz. U. Nr 227, poz. 1903).

Automatyczna rejestracja jest jednym ze środków administrowania obrotem towarami z zagranicą (art. 10 ust. 1 pkt 1 projektu ustawy) i jak każdy z tych środków, jest ustanawiana na czas określony (art. 10 ust. 2 projektu ustawy). Jest to środek analogiczny do swojego unijnego odpowiednika o nazwie surveillance (FR) uregulowanego np. w rozporządzeniu Rady nr 3285/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. ustanawiającego zasady importu towarowego na obszar Wspólnoty (z późniejszymi zmianami), czy w rozporządzeniu Rady z dnia 7 marca 1994 r. nr 519/94 w sprawie wspólnych zasad importu z niektórych krajów trzecich (z późniejszymi zmianami).

Ustawa o z dnia 26 września 2002 r. o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą, o zmianie ustawy – Kodeks celny oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. Nr 188, poz. 1572) przejęła unijny system administrowania obrotem towarowym z zagranicą. Nowy projekt ustawy o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą, w zakresie środków autonomicznych przewiduje takie same rozwiązania. W zakresie monitoringu obrotu (automatyczna rejestracja), zostały zatem ustawowo przewidziane **dwa modele** zbierania stosownych informacji (art. 13 projektu ustawy) – art. 11 rozporządzenia Rady nr 3285/94 oraz art. 9 rozporządzenia Rady nr 519/94).

- **Pierwsza forma automatycznej rejestracji** – polega na rejestracji obrotu przez organy celne – brak pozwoleń oraz jakichkolwiek obowiązków z tym związanych po stronie przedsiębiorców (surveillance communautaire a posteriori)

System polegający na rejestracji obrotu przez organ celny jest formą tzw. monitoringu następczego. Jeżeli w rozporządzeniu o ustanowieniu automatycznej rejestracji nie został nałożony obowiązek uzyskania pozwolenia, przyjęcie zgłoszenia do procedury dopuszczenia do obrotu jest jednoznaczne z zarejestrowaniem przez organ celny faktu dokonania obrotu z zagranicą towarem objętym automatyczną rejestracją (art. 15 ust. 1 projektu ustawy). Informacje o wielkości obrotu są następnie przekazywane już po dokonaniu obrotu, zgodnie z niniejszym projektem rozporządzenia.

Zgodnie z tym projektem, organy celne rejestrują fakt dokonania obrotu z zagranicą towarami objętymi automatyczną rejestracją oraz przekazują informacje o tym obrocie Ministrowi Finansów, który następnie, co 7 dni, przekazuje zbiorcze informacje do Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej. Jeżeli środek dotyczy towarów rolnych, informacje te są przekazywane również do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

- **Druga forma automatycznej rejestracji** – polega na obowiązku uzyskania pozwolenia na przywóz lub wywóz towarów (*surveillance communautaire préalable*). Przedstawienie takiego dokumentu jest warunkiem dopuszczenia towaru do obrotu.

System oparty na pozwoleniach, udzielanych zgodnie z art. 14 ust. 3 projektu ustawy oraz w oparciu o rozporządzenie *w sprawie pozwoleń na przywóz lub wywóz towarów udzielanych w ramach środków administrowania obrotem towarami z zagranicą*, które zostanie wydane na podstawie art. 31 projektu ustawy, jest formą tzw. monitoringu uprzedniego. Pozwala na wyznaczanie trendów w przyszłym obrocie za pomocą samego zainteresowania pozwoleniami. Dokładność tych szacunków zapewnia kaucja (której złożenie może warunkować udzielenie pozwolenia; kaucja może, ale nie musi być ustanowiona), ponieważ stopień jej zwrotu jest uzależniony od stopnia faktycznego wykorzystania pozwolenia. Możliwość nałożenia obowiązku złożenia kaucji daje art. 32 projektu ustawy (w UE import towarów rolnych objętą Wspólną Polityką Rolną, nawet niepreferencyjny, jest obejmowany system licencji importowych zabezpieczonych kaucją).

Kaucja zabezpiecza wykorzystanie udzielonego pozwolenia. W przypadku złożenia zabezpieczenia przedsiębiorca musi dokonać zwrotu wykorzystanego i wysaldowanego przez organy celne pozwolenia, by uzyskać zwrot kaucji. Zasady dotyczące funkcjonowania kaucji zostały określone w rozdziale 5 projektu ustawy, a jej wniesienie i zwrot odbywa się w oparciu o rozporządzenie *w sprawie szczegółowego trybu pobierania i zwrotu kaucji ustanowionej w ramach środków administrowania obrotem towarami z zagranicą*, które zostanie wydane na podstawie art. 38 projektu ustawy.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ ¹⁾**

z dnia

**w sprawie pozwoleń na przywóz lub wywóz towarów udzielanych w ramach środków
administrowania obrotem towarami z zagranicą**

Na podstawie art. 31 ust. 1 ustawy z dnia ..... 2004 r. o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą (Dz. U. Nr ....., poz. ....) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wzory wniosków stosowane w postępowaniu o udzielenie pozwoleń na przywóz towarów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub wywóz towarów z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) wykaz dokumentów i informacji, które powinny być dołączone do wniosku;
- 3) sposób udzielenia i wykorzystania pozwoleń;
- 4) wzory pozwoleń;
- 5) sposób i tryb ewidencjonowania udzielonych pozwoleń.

§ 2. 1. Wzór wniosku o udzielenie pozwolenia oraz pozwoleń częściowych na przywóz lub wywóz towarów określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. W zakresie towarów rolno-spożywczych, w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia ..... o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą, zwanej dalej „ustawą”, wzór wniosku o udzielenie pozwolenia oraz pozwoleń częściowych na przywóz lub wywóz towarów, określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Do wniosku o udzielenie pozwolenia albo pozwoleń częściowych na przywóz lub wywóz towarów, z zastrzeżeniem ust. 4, należy dołączyć:

- 1) aktualne dokumenty potwierdzające prowadzenie przez wnioskodawcę działalności gospodarczej, jeżeli wnioskodawca jest osobą prowadzącą działalność gospodarczą;
- 2) zaświadczenie o nadaniu wnioskodawcy numeru identyfikacji podatkowej (NIP) albo numeru rejestracyjnego VAT (podatku od wartości dodanej), jeśli wnioskodawca jest płatnikiem VAT;
- 3) zaświadczenie o nadaniu wnioskodawcy numeru identyfikatora statystycznego (REGON), jeżeli wnioskodawca jest osobą prowadzącą działalność gospodarczą albo innego numeru identyfikacyjnego używanego wobec właściwych organów kraju siedziby;
- 4) jeżeli wnioskodawca nie jest obywatelem polskim lub nie ma siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo jest osobą nieprowadzącą działalności gospodarczej – kopię stron paszportu, dowodu osobistego lub

innego dokumentu potwierdzającego tożsamość, na których są uwidocznione następujące dane:

- imię lub imiona;
- nazwisko;
- data urodzenia;
- numer paszportu, dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- nazwa organu, który wydał ten dokument.

5) w przypadku ustanowienia kaucji, dokument potwierdzający dokonanie wpłaty gotówkowej lub poświadczający udzielenie gwarancji.

2. Do wniosku o udzielenie pozwolenia albo pozwoleń częściowych na przywóz lub wywóz towaru w ramach kontyngentu, dla którego określono sposób rozdysponowania według tradycyjnych kierunków obrotu, oprócz dokumentów wymienionych w ust. 1, należy dołączyć oświadczenie o wartości lub ilości towarów przywiezionych lub wywiezionych w okresie odniesienia.

3. Wzór oświadczenia, o którym mowa w ust. 2, określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

4. Jeżeli z wnioskiem o udzielenie pozwoleń częściowych, stosownie do art. 29 ust. 3 ustawy, występuje osoba, której udzielono pozwolenie, wymogu dołączenia dokumentów, o których mowa w ust. 1 i 2, nie stosuje się.

5. Wnioski o udzielenie pozwoleń oraz pozwoleń częściowych na przywóz lub wywóz towarów należy składać od dnia wejścia w życie przepisów ustanawiających środek administrowania obrotem towarami z zagranicą, chyba że przepisy te określają inne terminy.

§ 4. 1. Dokumenty, o których mowa w § 3 ust. 1, powinny być dołączone w oryginale lub kopii poświadczonej urzędowo, notarialnie lub przez osoby uprawnione do składania oświadczeń woli w imieniu wnioskodawcy.

2. Dokumenty wystawione w języku obcym są składane wraz z tłumaczeniem na język polski dokonany przez tłumacza przysięgłego.

§ 5. 1. Pozwolenia oraz pozwoleń częściowe są udzielane w oparciu o prawidłowo wypełniony i złożony wniosek wraz ze wszystkimi wymaganymi dokumentami, zgodnie z postanowieniami § 3 i 4, z uwzględnieniem dodatkowych warunków udzielenia i wykorzystania pozwolenia, a także dodatkowych dokumentów, które powinny być dołączone do wniosku, o ile zostaną one określone w przepisach wydanych na podstawie art. 14 ust. 4 lub art. 16 ust. 1 ustawy.

2. Kolejnego pozwolenia oraz kolejnych pozwoleń częściowych na ten sam towar udziela się po spełnieniu wymogów określonych w ust. 1, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Jeżeli wnioskodawca ubiega się o kolejne pozwolenie albo o kolejne pozwoleń częściowe na ten sam towar w ramach tego samego kontyngentu lub automatycznej rejestracji,

uprzednio udzielone pozwolenie albo wszystkie uprzednio udzielone pozwolenia częściowe, zawierające adnotację organu celnego o wykorzystaniu danego pozwolenia, powinny być złożone do organu udzielającego pozwoleń nie później niż w dniu :

- 1) złożenia wniosku o udzielenie kolejnego pozwolenia albo kolejnych pozwoleń częściowych, w przypadku kontyngentu;
- 2) udzielenia kolejnego pozwolenia lub kolejnych pozwoleń częściowych, w przypadku automatycznej rejestracji.

§ 6. 1. Pozwolenie oraz pozwolenia częściowe na przywóz lub wywóz towarów są sporządzane w dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzymuje wnioskodawca, a drugi jest przechowywany przez organ udzielający pozwoleń.

2. Wzór pozwolenia oraz pozwolenia częściowego na przywóz towarów, określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.

3. Wzór pozwolenia oraz pozwolenia częściowego na przywóz towarów, o których mowa w § 2 ust. 2, określa załącznik nr 5 do rozporządzenia.

4. Wzór pozwolenia oraz pozwolenia częściowego na wywóz towarów, określa załącznik nr 6 do rozporządzenia.

5. Wzór pozwolenia oraz pozwolenia częściowego na wywóz towarów, o których mowa w § 2 ust. 2, określa załącznik nr 7 do rozporządzenia.

§ 7. Jeżeli w rozporządzeniu o ustanowieniu kontyngentu, został nałożony obowiązek złożenia kaucji, a także zachodzi sytuacja, o której mowa w § 8 ust. 1, organ udzielający pozwolenia doręcza decyzję administracyjną przez pocztę po upływie 3 dni od dnia upływu terminu rozpatrywania wniosków. Decyzja może zostać doręczona w siedzibie organu udzielającego pozwolenia, w dniu następującym po dniu, w którym upłynął termin rozpatrywania wniosków.

§ 8. 1. Jeżeli suma wielkości określonych we wszystkich rozpatrywanych wnioskach przekracza kontyngent, organ właściwy do udzielenia pozwolenia, nie później niż w ostatnim dniu terminu rozpatrywania wniosków, ogłosi informację o zastosowanym współczynniku, pozwalającym ustalić wielkości, na jakie udzielono poszczególnych pozwoleń.

2. Ogłoszenie, o którym mowa w ust. 1, zamieszcza się:

- 1) na stronach internetowych organu właściwego do udzielenia pozwolenia;
- 2) w siedzibie organu właściwego do udzielenia pozwolenia, a w przypadku Agencji Rynku Rolnego również w jej oddziałach terenowych;
- 3) w miarę możliwości – w środkach masowego przekazu.

§ 9. 1. Ewidencja udzielonych pozwoleń oraz pozwoleń częściowych na przywóz lub wywóz towarów jest prowadzona przez organ udzielający pozwoleń, w formie księgi ewidencyjnej, oddzielnie dla każdego autonomicznego środka administrowania obrotem z zagranicą towarami.

2. Księgę ewidencyjną, o której mowa w ust. 1, można prowadzić w systemie elektronicznym, pod warunkiem że zawarte w niej dane znajdują potwierdzenie w dokumentach przechowywanych przez organ udzielający pozwoleń.

3. Wpis do księgi ewidencyjnej powinien być trwały i wyraźny, nie może być wymazywany ani w inny sposób usuwany.

4. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, powinny zawierać:

- 1) numer decyzji;
- 2) datę udzielenia pozwolenia lub pozwoleń częściowych;
- 3) kod CN i nazwę towaru;
- 4) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy albo numer rejestracyjny VAT (podatku od wartości dodanej), jeżeli wnioskodawca jest płatnikiem VAT;
- 5) numer identyfikatora statystycznego (REGON) wnioskodawcy, jeżeli wnioskodawca jest osobą prowadzącą działalność gospodarczą albo inny numer identyfikacyjny używany wobec właściwych organów kraju siedziby;
- 6) imię i nazwisko oraz adres wnioskodawcy, jeżeli wnioskodawca jest osobą nieprowadzącą działalności gospodarczej;
- 7) nazwę i adres wnioskodawcy, jeżeli wnioskodawca jest osobą prowadzącą działalność gospodarczą;
- 8) numer wniosku;
- 9) ilość lub wartość towarów, na jaką udzielono pozwolenia lub na jaką udzielono wszystkich pozwoleń częściowych.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 2004 r.

**MINISTER
GOSPODARKI, PRACY i
POLITYKI SPOŁECZNEJ**

---

¹⁾ Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 1, poz. 5).

Załącznik nr 1

miejsce na znaczki skarbowe

Wypełnić pismem maszynowym lub czytelnie ręcznie, dużymi drukowanymi literami.

MINISTER GOSPODARKI, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ	MGPIPS FORMULARZ	Data wpływu .....
		Numer ewidencji .....
		Wniosek przyjął .....
		Wniosek przekazano do .....

Wypełnia wnioskodawca

WNIOSEK

o udzielenie pozwolenia / pozwoleń częściowych¹ na przywóz / wywóz towarów¹

(Dz. U. ...., poz. ....)^{2, 3}

1. Numer identyfikacji podatkowej wnioskodawcy (NIP)⁴ .....
2. Numer identyfikatora statystycznego (REGON)⁵ .....
4. Wnioskodawca .....
- (imię i nazwisko/pełna nazwa)
5. Adres wnioskodawcy: ulica ....., kod pocztowy .....,
miejsowość ....., kraj ....., telefon .....,
telefaks ....., poczta elektroniczna .....

6. Wykaz towarów, na które ma być udzielone pozwolenie ^{7, 8}

Lp. Pozwolenia cząstkowego ⁹	Kod CN	Wyszczególnienie	Cena jednostkowa	Wnioskowana ilość	Wnioskowana wartość

7. Kraj pochodzenia / przeznaczenia towaru ^{1, 8, 10} .....

8. Kraj przywozu ¹¹ .....

9. Wnioskowany termin ważności pozwolenia .....

10. Dokonujący zgłoszenia ¹² .....,
(imię i nazwisko/pełna nazwa)

11. Adres dokonującego zgłoszenia: ulica ....., kod pocztowy .....,
miejsowość ....., kraj ....., telefon .....,
telefaks ....., poczta elektroniczna .....

12. Imię i nazwisko osoby, która mogłaby udzielić dodatkowych informacji .....,
tel. ....., telefaks .....,
poczta elektroniczna .....

Oświadczam, że wszystkie powyższe dane są prawdziwe.

.....
(data wystawienia wniosku)

.....
(podpis i pieczęć osoby
upoważnionej oraz pieczęć firmowa ¹³)

Załączniki

¹ Niepotrzebne skreślić.

² Jeżeli środek administrowania obrotem towarami z zagranicą ustanowiono na poszczególne kraje oddzielnie, wniosek powinien być składany na każdy kraj oddzielnie.

³ Podać numer Dziennika Ustaw i pozycję, pod którą opublikowano rozporządzenie o ustanowieniu środka administrowania obrotem towarami z zagranicą.

⁴ albo numer rejestracyjny VAT (podatku od wartości dodanej), jeżeli wnioskodawca jest płatnikiem VAT.

⁵ REGON, jeżeli wnioskodawcą jest osoba prowadząca działalność gospodarczą albo inny numer identyfikacyjny używany wobec właściwych organów kraju siedziby (podać nazwę).

⁶ O ile obowiązek złożenia kaucji został ustanowiony.

⁷ Wniosek powinien zawierać nazwę towaru i odpowiednie oznaczenie kodowe według kodu CN, zgodnie z załącznikami do rozporządzenia o ustanowieniu danego środka administrowania obrotem towarami z zagranicą.

⁸ W przypadku wniosku o udzielenie pozwoleń częściowych dane podać osobno dla każdego z pozwoleń częściowych.

⁹ O ile wnioskodawca ubiega się o udzielenie pozwoleń częściowych.

¹⁰ Kraj pochodzenia – w przypadku importu, kraj przeznaczenia – w przypadku eksportu.

¹¹ W przypadku importu.

¹² dokonujący zgłoszenia do procedury dopuszczenia do obrotu albo zgłoszenia.

¹³ Pieczęć firmowa, jeżeli wnioskodawcą jest osoba prowadząca działalność gospodarczą.

miejsce na znaczki skarbowe

Wypełnić pismem maszynowym lub czytelnie ręcznie, dużymi drukowanymi literami.

PREZES AGENCJI RYNKU ROLNEGO	ARR FORMULARZ	Data wpływu .....
		Numer ewidencji .....
		Wniosek przyjął .....
		Wniosek przekazano do .....

Wypełnia wnioskodawca

WNIOSEK**o udzielenie pozwolenia / pozwoleń częściowych¹ na przywóz / wywóz towarów¹****(Dz. U. ...., poz. ....)^{2, 3}**

1. Numer identyfikacji podatkowej wnioskodawcy (NIP)⁴ .....
2. Numer identyfikatora statystycznego (REGON)⁵ .....
4. Wnioskodawca .....
- (imię i nazwisko/pełna nazwa)
5. Adres wnioskodawcy: ulica ....., kod pocztowy .....
- miejscowość ....., kraj ....., telefon .....
- telefaks ....., poczta elektroniczna .....
- nr konta bankowego na który ma być zwrócona kaucja⁶ .....

nr konta bankowego na który ma być zwrócona kaucja ⁶ .....

6. Wykaz towarów, na które ma być udzielone pozwolenie ^{7, 8}

Lp. Pozwolenia czastkowego ⁹	Kod CN	Wyszczególnienie	Cena jednostkowa	Wnioskowana ilość	Wnioskowana wartość

7. Kraj pochodzenia / przeznaczenia towaru ^{1, 8, 10} .....

8. Kraj przywozu ¹¹ .....

9. Wnioskowany termin ważności pozwolenia .....

10. Dokonujący zgłoszenia ¹² .....

(imię i nazwisko/pełna nazwa)

11. Adres dokonującego zgłoszenia: ulica ....., kod pocztowy .....

miejsowość ....., kraj ....., telefon .....

telefaks ....., poczta elektroniczna .....

12. Imię i nazwisko osoby, która mogłaby udzielić dodatkowych informacji .....

tel. ...., telefaks .....

poczta elektroniczna .....

Oświadczam, że wszystkie powyższe dane są prawdziwe.

.....
(data wystawienia wniosku)

.....
(podpis i pieczęć osoby
upoważnionej oraz pieczęć firmowa ¹³)

Załączniki

¹ Niepotrzebne skreślić.

² Jeżeli środek administrowania obrotem towarami z zagranicą ustanowiono na poszczególne kraje oddzielnie, wniosek powinien być składany na każdy kraj oddzielnie.

³ Podać numer Dziennika Ustaw i pozycję, pod którą opublikowano rozporządzenie o ustanowieniu środka administrowania obrotem towarami z zagranicą.

⁴ albo numer rejestracyjny VAT (podatku od wartości dodanej), jeżeli wnioskodawca jest płatnikiem VAT.

⁵ REGON, jeżeli wnioskodawcą jest osoba prowadząca działalność gospodarczą albo inny numer identyfikacyjny używany wobec właściwych organów kraju siedziby (podać nazwę).

⁶ O ile obowiązek złożenia kaucji został ustanowiony.

⁷ Wniosek powinien zawierać nazwę towaru i odpowiednie oznaczenie kodowe według kodu CN, zgodnie z załącznikami do rozporządzenia o ustanowieniu danego środka administrowania obrotem towarami z zagranicą.

⁸ W przypadku wniosku o udzielenie pozwoleń częściowych dane podać osobno dla każdego z pozwoleń częściowych.

⁹ O ile wnioskodawca ubiega się o udzielenie pozwoleń częściowych.

¹⁰ Kraj pochodzenia – w przypadku importu, kraj przeznaczenia – w przypadku eksportu.

¹¹ W przypadku importu.

¹² dokonujący zgłoszenia do procedury dopuszczenia do obrotu albo zgłoszenia.

¹³ Pieczęć firmowa, jeżeli wnioskodawcą jest osoba prowadząca działalność gospodarczą.

Oświadczenie

O ilości lub wartości towarów przywiezionych lub wywiezionych w okresie odniesienia

Okres odniesienia ¹	Kod CN

Lp.	Numer dokumentu SAD	Data Dokumentu SAD	Ilość lub wartość towarów ²

Razem – ilość lub wartość towarów w okresie odniesienia

Oświadczam, że wszystkie powyższe dane są prawdziwe.

.....
(data)

.....
(podpis i pieczęć osoby upoważnionej oraz pieczęć firmowa ³)

¹ Okres odniesienia określony w rozporządzeniu o ustanowieniu kontyngentu.

² Wartość statystyczna – pole 46 SAD; ilość – pole 38 SAD, jeżeli kontyngent jest ustanowiony w kg; jeżeli kontyngent jest ustanowiony w innej jednostce – pole 41 SAD (podać jednostkę).

³ Pieczęć firmowa, jeżeli wnioskodawcą jest osoba prowadząca działalność gospodarczą.

**MINISTER
GOSPODARKI, PRACY I POLITYKI
SPOŁECZNEJ**

Warszawa RRRR.MM.DD

Pozwolenie nr X z Y¹**DECYZJA**NR .....²

Na podstawie art.

po rozpatrzeniu wniosku z dnia ..... nr ..... udzielam pozwolenia:

*imię i nazwisko lub nazwa oraz adres osoby której udzielono pozwolenia***NA PRZYWÓZ** następujących towarów w ramach .....*nazwa środka administrowania obrotem towarami z zagranicą*

Lp. 1

Kraj pochodzenia	
Ilość lub masa / wartość ³	
Wysokość kaucji ⁴	
Kod CN	Wyszczególnienie

w przypadku większej ilości pozycji w pozwoleniu Lp. do „n”

Pozwolenie jest udzielone od RRRR.MM.DD do RRRR.MM.DD

ciąg dalszy na następnej stronie

UZASADNIENIE

POUCZENIE

(wypełnia organ udzielający pozwoleń, zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego)

Podpis

Pieczęć

UWAGI

ciąg dalszy na następnej stronie

Adnotacje organu celnego

1. Wykorzystanie. W części 1 kolumny 3 wpisać ilość dostępną, a w części 2 -ilość wykorzystaną.			
2. Ilość lub masa netto.		5. Numer i data dokumentu SAD lub powiadomienia ⁵	6. Stempel i podpis organu celnego.
3. liczbowo.	4. Słownie ilość wykorzystana		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

¹ Tekst w brzmieniu: „Pozwolenie nr X z Y”, zamieszcza się w przypadku udzielenia pozwoleń cząstkowych; „X” oznacza kolejny numer pozwolenia cząstkowego, a „Y” oznacza liczbę wszystkich pozwoleń cząstkowych.

² W przypadku udzielenia pozwoleń cząstkowych nr decyzji na każdym z nich jest taki sam.

³ Zależy od tego czy środek administrowania obrotem towarami z zagranicą jest ilościowy czy wartościowy.

⁴ O ile obowiązek złożenia kaucji został ustanowiony; w przypadku udzielenia pozwoleń cząstkowych wysokość kaucji podaje się łącznie dla wszystkich pozwoleń cząstkowych.

⁵ Powiadomienia, o którym mowa w art. 266 ust 1 rozporządzenia nr 2454/93/EWG z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia nr 2913/92(EWG) ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. WE L 253 z 11.10.1993 r.), zmienionego rozporządzeniem nr 1335/2003/WE z dnia 25 lipca 2003 r. zmieniającym rozporządzenie nr 2454/93(EWG) ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia nr 2913/92(EWG) ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. UE L 187 z 26.7.2003 r.).

**PREZES
AGENCJI RYNKU ROLNEGO**

Warszawa RRRR.MM.DD

Pozwolenie nr X z Y¹

DECYZJA
NR .....

Na podstawie art.

po rozpatrzeniu wniosku z dnia ..... nr ..... udzielam pozwolenia:

imię i nazwisko lub nazwa oraz adres osoby której udzielono pozwolenia

NA PRZYWÓZ następujących towarów w ramach .....

nazwa środka administrowania obrotem towarami z zagranicą

Lp. 1

Kraj pochodzenia	
Ilość lub masa / wartość ³	
Wysokość kaucji ⁴	
Kod CN	Wyszczególnienie

w przypadku większej ilości pozycji w pozwoleniu Lp. do „n”

Pozwolenie jest udzielone od RRRR.MM.DD do RRRR.MM.DD

ciąg dalszy na następnej stronie

UZASADNIENIE

POUCZENIE

(wypełnia organ udzielający pozwoleń, zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego)

Podpis

Pieczęć

UWAGI

ciąg dalszy na następnej stronie

Adnotacje organu celnego

1. Wykorzystanie. W części 1 kolumny 3 wpisać ilość dostępną, a w części 2 - ilość wykorzystaną.			
2. Ilość lub masa netto.		5. Numer i data dokumentu SAD lub powiadomienia ⁵	6. Stempel i podpis organu celnego.
3. liczbowo.	4. Słownie ilość wykorzystana		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

¹ Tekst w brzmieniu: „Pozwolenie nr X z Y”, zamieszcza się w przypadku udzielenia pozwoleń częściowych; „X” oznacza kolejny numer pozwolenia częściowego, a „Y” oznacza liczbę wszystkich pozwoleń częściowych.

² W przypadku udzielenia pozwoleń częściowych nr decyzji na każdym z nich jest taki sam.

³ Zależy od tego czy środek administrowania obrotem towarami z zagranicą jest ilościowy czy wartościowy.

⁴ O ile obowiązek złożenia kaucji został ustanowiony; w przypadku udzielenia pozwoleń częściowych wysokość kaucji podaje się łącznie dla wszystkich pozwoleń częściowych.

⁵ Powiadomienia, o którym mowa w art. 266 ust 1 rozporządzenia nr 2454/93/EWG z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia nr 2913/92(EWG) ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. WE L 253 z 11.10.1993 r.), zmienionego rozporządzeniem nr 1335/2003/WE z dnia 25 lipca 2003 r. zmieniającym rozporządzenie nr 2454/93(EWG) ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia nr 2913/92(EWG) ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. UE L 187 z 26.7.2003 r.)

**MINISTER
GOSPODARKI, PRACY I POLITYKI
SPOŁECZNEJ**

Warszawa RRRR.MM.DD

Pozwolenie nr X z Y¹**DECYZJA**NR .....²

Na podstawie art.

po rozpatrzeniu wniosku z dnia ..... nr ..... udzielam pozwolenia:

*imię i nazwisko lub nazwa oraz adres osoby której udzielono pozwolenia*NA **WYWÓZ** następujących towarów w ramach .....*nazwa środka administrowania obrotem towarami z zagranicą*

Lp. 1

Kraj przeznaczenia	
Ilość lub masa / wartość ³	
Wysokość kaucji ⁴	
Kod CN	Wyszczególnienie

w przypadku większej ilości pozycji w pozwoleniu Lp. do „n”

Pozwolenie jest udzielone od RRRR.MM.DD do RRRR.MM.DD

ciąg dalszy na następnej stronie

UZASADNIENIE

POUCZENIE

(wypełnia organ udzielający pozwoleń, zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego)

Podpis

Pieczczęć

UWAGI

ciąg dalszy na następnej stronie

Adnotacje organu celnego

1. Wykorzystanie. W części 1 kolumny 3 wpisać ilość dostępną, a w części 2 - ilość wykorzystaną.				5. Numer i data dokumentu SAD lub powiadomienia ⁵	6. Stempel i podpis organu celnego.
2. Ilość lub masa netto.		4. Słownie ilość wykorzystana			
3. Liczbowo.					
1.					
2.					
1.					
2.					
1.					
2.					
1.					
2.					
1.					
2.					
1.					
2.					

¹ Tekst w brzmieniu: „Pozwolenie nr X z Y”, zamieszcza się w przypadku udzielenia pozwoleń częściowych; „X” oznacza kolejny numer pozwolenia częściowego, a „Y” oznacza liczbę wszystkich pozwoleń częściowych.

² W przypadku udzielenia pozwoleń częściowych nr decyzji na każdym z nich jest taki sam.

³ Zależy od tego czy środek administrowania obrotem towarami z zagranicą jest ilościowy czy wartościowy.

⁴ O ile obowiązek złożenia kaucji został ustanowiony; w przypadku udzielenia pozwoleń częściowych wysokość kaucji podaje się łącznie dla wszystkich pozwoleń częściowych.

⁵ Powiadomienia, o którym mowa w art. 266 ust I rozporządzenia nr 2454/93/EWG z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia nr 2913/92(EWG) ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. WE L 253 z 11.10.1993 r.), zmienionego rozporządzeniem nr 1335/2003/WE z dnia 25 lipca 2003 r. zmieniającym rozporządzenie nr 2454/93(EWG) ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia nr 2913/92(EWG) ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. UE L 187 z 26.7.2003 r.).

**PREZES
AGENCJI RYNKU ROLNEGO**

Warszawa RRRR.MM.DD

Pozwolenie nr X z Y¹

DECYZJA
NR .....

Na podstawie art.

po rozpatrzeniu wniosku z dnia ..... nr ..... udzielam pozwolenia:

imię i nazwisko lub nazwa oraz adres osoby której udzielono pozwolenia

NA WYWÓZ następujących towarów w ramach .....

nazwa środka administrowania obrotem towarami z zagranicą

Lp. 1

Kraj przeznaczenia	
Ilość lub masa / wartość ³	
Wysokość kaucji ³	
Kod CN	Wyszczególnienie

w przypadku większej ilości pozycji w pozwoleniu Lp. do „n”

Pozwolenie jest udzielone od RRRR.MM.DD do RRRR.MM.DD

ciąg dalszy na następnej stronie

UZASADNIENIE

POUCZENIE

(wypełnia organ udzielający pozwoleń, zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego)

Podpis

Pieczęć

UWAGI

ciąg dalszy na następnej stronie

Adnotacje organu celnego

1. Wykorzystanie. W części 1 kolumny 3 wpisać ilość dostępną, a w części 2 -ilość wykorzystaną.			
2. Ilość lub masa netto.		5. Numer i data dokumentu SAD lub powiadomienia ⁵	6. Stempel i podpis organu celnego.
3. liczbowo.	4. Słownie ilość wykorzystana		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

¹ Tekst w brzmieniu: „Pozwolenie nr X z Y”, zamieszcza się w przypadku udzielenia pozwoleń częściowych; „X” oznacza kolejny numer pozwolenia częściowego, a „Y” oznacza liczbę wszystkich pozwoleń częściowych.

² W przypadku udzielenia pozwoleń częściowych nr decyzji na każdym z nich jest taki sam.

³ Zależy od tego czy środek administrowania obrotem towarami z zagranicą jest ilościowy czy wartościowy.

⁴ O ile obowiązek złożenia kaucji został ustanowiony; w przypadku udzielenia pozwoleń częściowych wysokość kaucji podaje się łącznie dla wszystkich pozwoleń częściowych.

⁵ Powiadomienia, o którym mowa w art. 266 ust 1 rozporządzenia nr 2454/93/EWG z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia nr 2913/92(EWG) ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. WE L 253 z 11.10.1993 r.), zmienionego rozporządzeniem nr 1335/2003/WE z dnia 25 lipca 2003 r. zmieniającym rozporządzenie nr 2454/93(EWG) ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia nr 2913/92(EWG) ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. UE L 187 z 26.7.2003 r.).

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej *w sprawie pozwoleń na przywóz lub wywóz towarów udzielanych w ramach środków administrowania obrotem towarami z zagranicą*, został opracowany w celu wykonania delegacji z art. 31 ust. 1 ustawy z dnia ..... 2004 r. o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą (Dz. U. Nr ....., poz. ....). Projekt określa:

- wzory wniosków stosowane w postępowaniu o udzielenie pozwoleń na przywóz towarów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub wywóz towarów z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- wykaz dokumentów i informacji, które powinny być dołączone do wniosku;
- sposób udzielenia i wykorzystania pozwoleń;
- wzory pozwoleń;
- sposób i tryb ewidencjonowania udzielonych pozwoleń.

Niniejszy projekt opiera się na rozwiązaniach sprawdzonych w praktyce i obowiązujących na podstawie rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 13 grudnia 2002 r. o tym samym tytule (Dz. U. Nr 226, poz. 1889). Zmiany, w stosunku do stanu obowiązującego na podstawie ww. rozporządzenia, wynikają jedynie z konieczności zapewnienia możliwości ubiegania się o uzyskanie pozwolenia, tam gdzie jest ono wymagane, wszystkim importerom lub eksporterom wspólnotowym – zgodnie z zasadą niedyskryminacji.

Do wniosku o udzielenie pozwolenia albo pozwoleń częściowych na przywóz lub wywóz towarów będzie trzeba należy dołączyć:

- 1) aktualne dokumenty potwierdzające prowadzenie przez wnioskodawcę działalności gospodarczej, jeżeli wnioskodawca jest osobą prowadzącą działalność gospodarczą;
- 2) zaświadczenie o nadaniu wnioskodawcy numeru identyfikacji podatkowej (NIP) albo numeru rejestracyjnego VAT (podatku od wartości dodanej), jeśli wnioskodawca jest płatnikiem VAT;
- 3) zaświadczenie o nadaniu wnioskodawcy numeru identyfikatora statystycznego (REGON), jeżeli wnioskodawca jest osobą prowadzącą działalność gospodarczą albo innego numeru identyfikacyjnego używanego wobec właściwych organów kraju siedziby;
- 4) jeżeli wnioskodawca nie jest obywatelem polskim lub nie ma siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo jest osobą nieprowadzącą działalności gospodarczej – kopię stron paszportu, dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość, na których są uwidocznione następujące dane:
  - imię lub imiona;
  - nazwisko;
  - data urodzenia;

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej *w sprawie pozwoleń na przywóz lub wywóz towarów udzielanych w ramach środków administrowania obrotem towarami z zagranicą*, został opracowany w celu wykonania delegacji z art. 31 ust. 1 ustawy z dnia ..... 2004 r. o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą (Dz. U. Nr ....., poz. ....). Projekt określa:

- wzory wniosków stosowane w postępowaniu o udzielenie pozwoleń na przywóz towarów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub wywóz towarów z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- wykaz dokumentów i informacji, które powinny być dołączone do wniosku;
- sposób udzielenia i wykorzystania pozwoleń;
- wzory pozwoleń;
- sposób i tryb ewidencjonowania udzielonych pozwoleń.

Niniejszy projekt opiera się na rozwiązaniach sprawdzonych w praktyce i obowiązujących na podstawie rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 13 grudnia 2002 r. o tym samym tytule (Dz. U. Nr 226, poz. 1889). Zmiany, w stosunku do stanu obowiązującego na podstawie ww. rozporządzenia, wynikają jedynie z konieczności zapewnienia możliwości ubiegania się o uzyskanie pozwolenia, tam gdzie jest ono wymagane, wszystkim importerom lub eksporterom wspólnotowym – zgodnie z zasadą niedyskryminacji.

Do wniosku o udzielenie pozwolenia albo pozwoleń częściowych na przywóz lub wywóz towarów będzie trzeba należy dołączyć:

- 1) aktualne dokumenty potwierdzające prowadzenie przez wnioskodawcę działalności gospodarczej, jeżeli wnioskodawca jest osobą prowadzącą działalność gospodarczą;
- 2) zaświadczenie o nadaniu wnioskodawcy numeru identyfikacji podatkowej (NIP) albo numeru rejestracyjnego VAT (podatku od wartości dodanej), jeśli wnioskodawca jest płatnikiem VAT;
- 3) zaświadczenie o nadaniu wnioskodawcy numeru identyfikatora statystycznego (REGON), jeżeli wnioskodawca jest osobą prowadzącą działalność gospodarczą albo innego numeru identyfikacyjnego używanego wobec właściwych organów kraju siedziby;
- 4) jeżeli wnioskodawca nie jest obywatelem polskim lub nie ma siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo jest osobą nieprowadzącą działalności gospodarczej – kopię stron paszportu, dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość, na których są uwidocznione następujące dane:
  - imię lub imiona;
  - nazwisko;
  - data urodzenia;

- numer paszportu, dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość;
  - nazwa organu, który wydał ten dokument.
- 5) w przypadku ustanowienia kaucji, dokument potwierdzający dokonanie wpłaty gotówkowej lub poświadczający udzielenie gwarancji.

Do wniosku o udzielenie pozwolenia albo pozwoleń częściowych na przywóz lub wywóz towaru w ramach kontyngentu, dla którego określono sposób rozdysponowania według tradycyjnych kierunków obrotu, oprócz ww. dokumentów, należy dołączyć oświadczenie o wartości lub ilości towarów przywiezionych lub wywiezionych w okresie odniesienia.

Dokumenty te, powinny być dołączone w oryginale lub kopii poświadczonej urzędowo, notarialnie lub przez osoby uprawnione do składania oświadczeń woli w imieniu wnioskodawcy, z tym że dokumenty wystawione w języku obcym muszą być składane wraz z tłumaczeniem na język polski dokonany przez tłumacza przysięgłego.

Jeżeli z wnioskiem o udzielenie pozwoleń częściowych występuje osoba, której już udzielono pozwolenia, wymogu dołączenia ww. dokumentów, nie stosuje się.

Pozwoleń oraz pozwoleń częściowych udziela się w oparciu o prawidłowo wypełniony i złożony wniosek wraz ze wszystkimi wymaganymi dokumentami, ale uwaga, z uwzględnieniem dodatkowych warunków udzielenia i wykorzystania pozwolenia, a także dodatkowych dokumentów, które powinny być dołączone do wniosku, o ile zostaną one określone w rozporządzeniu o ustanowieniu konkretnego środka.

Jeżeli wnioskodawca ubiega się o kolejne pozwolenie albo o kolejne pozwolenia częściowe na ten sam towar w ramach tego samego kontyngentu albo automatycznej rejestracji, uprzednio udzielone pozwolenie albo wszystkie uprzednio udzielone pozwolenia częściowe, zawierające adnotację organu celnego o wykorzystaniu danego pozwolenia, powinny być złożone do organu udzielającego pozwoleń nie później niż w dniu:

- 1) złożenia wniosku o udzielenie kolejnego pozwolenia albo kolejnych pozwoleń częściowych, w przypadku kontyngentu;
- 2) udzielenia kolejnego pozwolenia albo kolejnych pozwoleń częściowych, w przypadku automatycznej rejestracji.

Pozwolenie oraz pozwolenia częściowe na przywóz lub wywóz towarów są sporządzane w dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzymuje wnioskodawca, a drugi jest przechowywany przez organ udzielający pozwoleń. (wzory stosownych pozwoleń zostały określone w akcie wykonawczym).

Ewidencja udzielonych pozwoleń oraz pozwoleń częściowych na przywóz lub wywóz towarów jest prowadzona przez organ udzielający pozwoleń, w formie księgi ewidencyjnej, oddzielnie dla każdego środka administrowania obrotem z zagranicą towarami. Księgę ewidencyjną, można prowadzić w systemie elektronicznym, pod warunkiem że zawarte w niej dane znajdują potwierdzenie w dokumentach przechowywanych przez organ udzielający pozwoleń.

Przepisy § 7 i 8 wiążą się z sytuacją, w której kontyngent dzielony proporcjonalnie jest zabezpieczony kaucją.

Organ właściwy do udzielenia pozwolenia, nie później niż w ostatnim dniu terminu rozpatrywania wniosków, ogłasza informację o zastosowanym współczynniku pozwalającym ustalić wielkość na jaką udzielono pozwoleń (skoro można wycofać wniosek bez żadnych konsekwencji w postaci przepadku kaucji, w terminie 3 dni, to należy umożliwić przedsiębiorcy uzyskanie informacji na jaką wielkość pozwolenia może liczyć, by mógł on podjąć decyzję czy decyduje się na import w zmniejszonym wymiarze, czy też może taka wielkość go nie satysfakcjonuje np. jest ekonomicznie nieopłacalna).

Takie ogłoszenie będzie się zamieszczać:

- na stronach internetowych organu właściwego do udzielenia pozwolenia;
- w siedzibie organu właściwego do udzielenia pozwolenia, a w przypadku Agencji Rynku Rolnego również w jej oddziałach terenowych;
- w miarę możliwości w środkach masowego przekazu.

W sytuacji, w której dochodzi do redukcji w ramach środka zabezpieczonego kaucją (kontyngent rozdysponowywany proporcjonalnie) organ udzielający pozwolenia doręcza decyzję przez pocztę po upływie 3 dni od dnia upływu terminu rozpatrywania wniosków. W tym bowiem terminie, jak już była o tym mowa wcześniej, przedsiębiorca może zrezygnować i wycofać się z całej procedury. Naturalnie, jeżeli akceptuje zredukowaną wielkość pozwolenia, może odebrać decyzję już następnego dnia po upływie terminu rozpatrywania wniosków, ale w tym przypadku nie może już w ww. terminie trzydniowym wycofać się, ponieważ decyzję już odebrał.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ ¹⁾**

z dnia

**w sprawie szczegółowego trybu pobierania i zwrotu kaucji ustanowionej w ramach
środków administrowania obrotem towarami z zagranicą**

Na podstawie art. 38 ustawy z dnia ..... o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą (Dz. U. Nr ....., poz. ....) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) formy, w jakich kaucja może być składana;
- 2) szczegółowy tryb pobierania kaucji oraz jej zwrotu, w tym przypadki, w których wycofanie wniosku o udzielenie pozwolenia nie powoduje przepadku kaucji;
- 3) kwotę kaucji, do wysokości której organ udzielający pozwoleń nie pobiera kaucji.

§ 2. Kaucja może być złożona w formie wpłaty gotówkowej lub gwarancji.

§ 3. Kaucja, składana w formie wpłaty gotówkowej, jest wpłacana w banku lub placówce pocztowej na rachunek organu właściwego do udzielenia pozwolenia.

§ 4. 1. Jeżeli kaucja jest składana w formie gwarancji, to gwarancja powinna zabezpieczać pokrycie w terminie kwoty kaucji określonej w rozporządzeniu o ustanowieniu środka administrowania obrotem towarami z zagranicą, przy czym termin ważności gwarancji powinien być dłuższy niż termin ważności pozwolenia co najmniej o 3 miesiące.

2. Gwarancja, o której mowa w ust. 1, jest udzielana przez gwarantów, których wykaz określony jest w załączniku do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia ..... 2004 r. w sprawie wykazu gwarantów uprawnionych do udzielania gwarancji składanych jako zabezpieczenie pokrycia kwot wynikających z długów celnych (Dz. U. Nr ....., poz. ....).

3. Kaucję składa się nie później niż w dniu złożenia wniosku o udzielenie pozwolenia.

4. Wnioskodawca może dokonać zmiany, w całości lub w części, formy złożonej kaucji, z wpłaty gotówkowej na gwarancję lub z gwarancji na wpłatę gotówkową.

§ 5. Kaucja jest pobierana w walucie polskiej i ustalana w oparciu o średni kurs waluty krajowej w stosunku do euro, ogłaszany przez Narodowy Bank Polski i obowiązujący w dniu roboczym poprzedzającym dzień złożenia kaucji.

§ 6. Kwotę kaucji zaokrągla się w górę do pełnego złotego.

§ 7. Określa się kwotę kaucji, do wysokości której organ udzielający pozwoleń nie pobiera kaucji, w wysokości:

- 1) 30 euro – w przypadku środków administrowania obrotem towarami z zagranicą w zakresie towarów rolno – spożywczych, w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia ..... 2004 r. o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą (Dz. U. Nr ....., poz. ....);
- 2) 60 euro – w pozostałych przypadkach.

§ 8. 1. Zwrot kaucji złożonej w formie wpłaty gotówkowej następuje przelewem na rachunek wnioskodawcy, wskazany we wniosku.

2. Zwrot kaucji złożonej w formie gwarancji następuje poprzez zwrot dokumentu poświadczającego jej udzielenie.

§ 9. W przypadku udzielenia pozwolenia w wysokości niższej od wnioskowanej, nadpłacona kaucja podlega zwrotowi w terminie 14 dni od dnia udzielenia pozwolenia.

§ 10. 1. Nie powoduje przepadku kaucji wycofanie wniosku o udzielenie pozwolenia na przywóz lub wywóz towarów:

- 1) jeżeli nastąpi ono do godziny 16 – tej dnia następującego po dniu złożenia wniosku;
- 2) jeżeli w wyniku rozdysponowania kontyngentu przyznana ilość lub wartość towarów nie odpowiada wielkości wnioskowanej, o ile wycofanie wniosku nastąpi przed doręczeniem decyzji oraz nie później niż w terminie 3 dni od dnia upływu terminu rozpatrywania wniosków.

2. W przypadku wycofania wniosku, o którym mowa w ust. 1, kaucja podlega zwrotowi w terminie 14 dni od dnia wycofania wniosku.

§ 11. W przypadku odmowy udzielenia pozwolenia kaucja podlega zwrotowi w terminie 14 dni od dnia tej odmowy.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 2004 r.

**MINISTER
GOSPODARKI, PRACY i
POLITYKI SPOŁECZNEJ**

¹⁾ Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 1, poz. 5).

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej w sprawie szczegółowego trybu pobierania i zwrotu kaucji ustanowionej w ramach środków administrowania obrotem towarami z zagranicą, został opracowany w celu wykonania delegacji z art. 38 ustawy z dnia ..... o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą (Dz. U. Nr ....., poz. ....). Projekt określa:

- formy, w jakich kaucja może być złożona;
- szczegółowy tryb pobierania kaucji oraz jej zwrotu, w tym przypadki, w których wycofanie wniosku o udzielenie pozwolenia nie powoduje przepadku kaucji;
- kwotę kaucji, do wysokości której organ udzielający pozwoleń nie pobiera kaucji.

Niniejszy projekt opiera się na rozwiązaniach sprawdzonych w praktyce i obowiązujących na podstawie rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 13 grudnia 2002 r. o tym samym tytule (Dz. U. Nr 226, poz. 1890).

Wykaz gwarantów, o którym mowa w § 4 ust. 2 projektu zostanie określony przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych na podstawie art. 52 ust. 2 ustawy – Prawo celne.

Kaucja może być złożona w formie wpłaty gotówkowej lub gwarancji. Jeżeli kaucja jest składana w formie gwarancji, to gwarancja powinna zabezpieczać pokrycie w terminie kwoty kaucji określonej w rozporządzeniu o ustanowieniu środka administrowania obrotem z zagranicą towarami, przy czym termin ważności gwarancji powinien być dłuższy niż termin ważności pozwolenia co najmniej o 3 miesiące. Określenie 3 miesięcznego terminu wynika z tego, że osoba, która otrzymała pozwolenie, zgodnie z art. 34 i 35 projektu ustawy, ma 2 miesiące na rozliczenie się z jego wykorzystania (po tym terminie niezależnie od stopnia faktycznego wykorzystania pozwolenia, kaucja przepada na rzecz Skarbu Państwa). Z kolei, art. 33 projektu ustawy przewiduje, iż kaucja podlega zwrotowi w terminie 21 dni od dnia zwrotu udzielonego pozwolenia.

Określono kwotę kaucji, do wysokości której organ udzielający pozwoleń nie pobiera kaucji, w wysokości:

1. 30 euro – w przypadku środków administrowania obrotem towarami z zagranicą w zakresie towarów rolno – spożywczych, w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia ..... o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą (Dz. U. Nr ....., poz. ....);
2. 60 euro – w pozostałych przypadkach.

Zwrot kaucji złożonej w formie wpłaty gotówkowej następuje przelewem na rachunek wnioskodawcy, wskazany we wniosku, natomiast zwrot kaucji, złożonej w formie w gwarancji, następuje poprzez zwrot dokumentu poświadczającego jej udzielenie.

Nie powoduje przepadku kaucji wycofanie wniosku o udzielenie pozwolenia na przywóz lub wywóz towarów:

- 1) jeżeli nastąpi ono do godziny 16 – tej dnia następującego po dniu złożenia wniosku;
- 2) jeżeli w wyniku rozdysponowania kontyngentu, przyznana ilość lub wartość towarów nie odpowiada wielkości wnioskowanej, o ile wycofanie wniosku nastąpi przed doręczeniem decyzji oraz nie później niż w terminie 3 dni od dnia upływu terminu rozpatrywania wniosków.

Organ właściwy do udzielenia pozwolenia, nie później niż w ostatnim dniu terminu rozpatrywania wniosków, ogłasza informację o zastosowanym współczynniku pozwalającym ustalić wielkość na jaką udzielono pozwoleń (skoro można wycofać wniosek bez żadnych konsekwencji w postaci przepadku kaucji, w terminie 3 dni, to należy umożliwić przedsiębiorcy uzyskanie informacji na jaką wielkość pozwolenia może liczyć, by mógł on podjąć decyzję czy decyduje się na import w zmniejszonym wymiarze, czy też może taka wielkość go nie satysfakcjonuje np. jest ekonomicznie nieopłacalna).

Takie ogłoszenie będzie się zamieszczać:

- na stronach internetowych organu właściwego do udzielenia pozwolenia;
- w siedzibie organu właściwego do udzielenia pozwolenia, a w przypadku Agencji Rynku Rolnego również w jej oddziałach terenowych;
- w miarę możliwości w środkach masowego przekazu.

W sytuacji, w której dochodzi do redukcji w ramach środka zabezpieczonego kaucją (kontyngent rozdysponowywany proporcjonalnie) organ udzielający pozwolenia doręcza decyzję przez pocztę po upływie 3 dni od dnia upływu terminu rozpatrywania wniosków. W tym bowiem terminie, jak już była o tym mowa wcześniej, przedsiębiorca może zrezygnować i wycofać się z całej procedury. Naturalnie, jeżeli akceptuje zredukowaną wielkość pozwolenia, może odebrać decyzję już następnego dnia po upływie terminu rozpatrywania wniosków, ale w tym przypadku nie może już w ww. terminie trzydniowym wycofać się, ponieważ decyzję już odebrał.

Przepisy dotyczące doręczenia decyzji i ogłaszania współczynnika pozwalającego ustalić wielkość na jaką udzielono pozwoleń, zostały zamieszczone w przepisach § 7 i 8 rozporządzenia w sprawie pozwoleń na przywóz lub wywóz towarów udzielanych w ramach środków administrowania obrotem towarami z zagranicą, które zostanie wydane na podstawie art. 31 projektu ustawy.

W przypadku udzielenia pozwolenia w wysokości niższej od wnioskowanej, nadpłacona kaucja podlega zwrotowi w terminie 14 dni od dnia udzielenia pozwolenia. W tym samym terminie podlega zwrotowi kaucja (w pełnej wysokości) w przypadku wycofania wniosku, tyle że w tym przypadku 14-dniowy termin liczy się od dnia wycofania wniosku.

Tabele transpozycji prawa UE do projektu ustawy o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą.

Lp.	Art.	Rozporządzenie UE	Art. w rozporządzeniu UE	Uwagi
1.	Art. 3 – 8	Wszystkie rozporządzenia UE obowiązujące obecnie jak i ustanowione w przyszłości, w zakresie środków handlowych UE		<p>Propozycje zawarte w projekcie (art. 3 – 5) zmierzają do rozstrzygnięcia w jakim trybie będą udzielane pozwolenia (licencje) importowe czy eksportowe (decyzja administracyjna z uwzględnieniem warunków i zasad określonych w aktach prawnych Wspólnoty).</p> <p>Przepisy art. 6 projektu ustawy zostały przewidziane jako stwarzające możliwości reakcji właściwych organów na zmiany prawa wspólnotowego. Na tym etapie nie można przewidzieć jakiego rodzaju obowiązek czy zalecenie może zostać wprowadzone przez Wspólnotę w danym rozporządzeniu. Minister właściwy do spraw gospodarki, ma podejmować niezbędne działania w celu wykonania przepisów prawa wspólnotowego, w szczególności zmierzające do wykonania obowiązku lub zalecenia nałożonego w tych przepisach prawa na kraje należące do Wspólnoty Europejskiej. W zakresie towarów rolno-spożywczych, działania takie, minister właściwy do spraw gospodarki podejmuje na wniosek i w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rynków rolnych.</p> <p>Niewykonywanie przepisów prawa wspólnotowego przez Polskę mogłoby skutkować negatywnymi działaniami nie tylko ze strony Komisji Europejskiej, ale również i polskich przedsiębiorców, którzy zostaliby wykluczeni z udziału np. w kontyngentach UE.</p> <p>Poprzez art. 6 - 7 stworzono możliwość zarówno ogłaszania w Monitorze Polskim informacji dla przedsiębiorców o podejmowanych działaniach, w zakresie wykonywania przepisów prawa wspólnotowego, które mają im umożliwić skuteczne korzystanie ze środków handlowych UE, jak i wydania rozporządzeń umożliwiających pełne i prawidłowe wykonywanie środków handlowych UE w zakresie towarów rolno-spożywczych.</p> <p>Na mocy art. 7 ust. 1 projektu ustawy minister właściwy do spraw rynków rolnych został uprawniony do wydania rozporządzeń (w zakresie obrotu towarami rolno - spożywczymi z krajami trzecimi), w których może określić:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ wykaz podmiotów uprawnionych do wywozu towarów w ramach pozawspólnotowych akcji humanitarnych, bez konieczności złożenia zabezpieczenia wynikającego z przepisów prawa wspólnotowego; ▪ instytucje potwierdzające przywóz towarów do kraju trzeciego z zastosowaniem refundacji oraz sposób takiego potwierdzenia; ▪ wykaz międzynarodowych organów kontroli i nadzoru uprawnionych do wystawiania dokumentów stosowanych przy wywozie towarów z zastosowaniem refundacji. <p>Art. 7 ust. 1 pkt 2 projektu ustawy nadano brzmienie, zgodnie z którym minister właściwy do spraw rynków rolnych został uprawniony do wydania rozporządzenia, w zakresie obrotu towarami z krajami trzecimi, w którym może określić instytucje potwierdzające przywóz towarów rolno-spożywczych do kraju trzeciego z zastosowaniem refundacji oraz sposób takiego potwierdzenia.</p> <p>W ten sposób sankcjonuje się prawnie po dniu 1 maja 2004 r., stan rzeczy funkcjonujący obecnie na</p>

Lp.	Art.	Rozporządzenie UE	Art. w rozporządzeniu UE	Uwagi
				<p>podstawie ustawy z dnia 26 września 2002 r. <i>o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą, o zmianie ustawy - Kodeks celny oraz o zmianie innych ustaw</i> - Dz. U. Nr 188, poz. 1572 (wygasa z dniem 1 maja 2004 r.) – oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 12 lutego 2003 r. <i>w sprawie dokumentów potwierdzających dokonanie wwozu towaru do kraju przeznaczenia oraz wzoru formularza, na którym składa się oświadczenie o wywozie danego towaru w określonej ilości</i> (Dz. U. Nr 26, poz. 228, Nr 102, poz. 952 oraz Nr 209, poz. 2032).</p> <p>Według tych przepisów, w przypadku gdy krajem przeznaczenia towaru jest kraj niebędący stroną Konwencji o uproszczeniu formalności w obrocie towarowym (SAD), sporządzonej w Interlaken dnia 20 maja 1987 r. (Dz. U. z 1998 r. Nr 46, poz. 288), dokumentem potwierdzającym dokonanie wwozu towaru do kraju przeznaczenia jest kopia deklaracji celnej wystawionej w kraju przeznaczenia, potwierdzona za zgodność z oryginałem przez:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) urząd celny danego kraju lub 2) właściwe przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny kraju importera w Rzeczypospolitej Polskiej, lub 3) właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej w kraju importera. <p>Zgodnie z art. 8 minister właściwy do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymogi, jakie powinien spełniać wniosek o udzielenie pozwolenia, składany z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego. W tym przypadku chodzi o uproszczenie procedury przyjmowania wniosków o udzielenie pozwoleń, o których mowa w art. 3 ust. 1 projektu.</p>
2.	Art. 9	3285/94/WE 519/94/WE 517/94/WE 2603/69/EWG	Art. 24 ust. 2 Art. 19 ust. 2 Art. 26 ust. 2 Art. 11	<p>Zgodne z rozporządzeniem UE Zgodne z rozporządzeniem UE Zgodne z rozporządzeniem UE Zgodny z rozporządzeniem UE art. 9 ust 2 pkt a. Art. 9 ust 2 pkt b nie został przewidziany w rozporządzeniu UE, ale ma umożliwić w okresie przejściowym (do końca roku 2004) eksport polskich wyrobów tekstylnych do USA – Komisja UE pozostawiła ten obszar regulacyjny państwom przystępującym do UE.</p>
3.	Art. 10 - 39	3285/94/WE 519/94/WE 517/94/WE 2603/69/EWG	Art. 24 ust. 2 Art. 19 ust. 2 Art. 26 ust. 2 Art. 11	<p>Zgodne z rozporządzeniem UE. Uprawnienia do ustanawiania przez państwa członkowskie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • zakazów, ograniczeń lub środków nadzoru uzasadnionych względami moralności publicznej, porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego, ochrony zdrowia i życia ludzi i zwierząt lub ochrony roślin, ochrony narodowych dóbr kultury o wartości artystycznej, historycznej lub archeologicznej, bądź ochrony własności przemysłowej i handlowej (w odniesieniu do eksportu tylko te przesłanki); • specjalnych formalności dotyczących wymiany dewiz; • formalności wprowadzonych dla stosowania umów międzynarodowych będących w zgodzie z Traktatem. <p>zostały zawarte aktach Wspólnoty regulujących środki handlowe. Zatem jeżeli akt prawny UE regulujący zasady ustanawiania takich środków tj. zakazów, kontyngentów ilościowych i nadzoru obrotu, daje możliwość</p>

Lp.	Art.	Rozporządzenie UE	Art. w rozporządzeniu UE	Uwagi
				<p>stosowania przez Państwa Członkowskie UE zakazów, ograniczeń lub środków nadzoru, to należy to rozumieć jako uprawnienie do ich wdrożenia w postaci „autonomicznych” środków handlowych. Jeżeli w prawie UE istnieje oparcie dla takiego działania Państw Członkowskich (możliwość ustanowienia zakazów, ograniczeń lub środków nadzoru, rozumianych jako środki handlowe regulujące obrót towarowy) to Państwo Członkowskie UE ma również prawo określić zasady administrowania takimi środkami (zasady ich funkcjonowania).</p> <p>Środki administrowania obrotem towarami z zagranicą są odpowiednikami unijnych środków handlowych.</p> <p>Automatyczna rejestracja jest to środek analogiczny do swojego unijnego odpowiednika o nazwie surveillance (FR) uregulowanego np. w rozporządzeniu Rady nr 3285/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. ustanawiającego zasady importu towarowego na obszar Wspólnoty (z późniejszymi zmianami), czy w rozporządzeniu Rady z dnia 7 marca 1994 r. nr 519/94 w sprawie wspólnych zasad importu z niektórych krajów trzecich (z późniejszymi zmianami).</p> <p>Ustawa o z dnia 26 września 2002 r. o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą, o zmianie ustawy – Kodeks celny oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. Nr 188, poz. 1572) przejęła unijny system administrowania obrotem towarowym z zagranicą. Nowy projekt ustawy o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą, w zakresie środków „autonomicznych” przewiduje takie same rozwiązania. W zakresie monitoringu obrotu (automatyczna rejestracja), zostały zatem ustawowo przewidziane dwa modele zbierania stosownych informacji (art. 13 projektu ustawy) – art. 11 rozporządzenia Rady nr 3285/94 oraz art. 9 rozporządzenia Rady nr 519/94).</p> <ul style="list-style-type: none"> • Pierwsza forma automatycznej rejestracji – polega na rejestracji obrotu przez organy celne – brak pozwoleń oraz jakichkolwiek obowiązków z tym związanych po stronie przedsiębiorców (surveillance communautaire a posteriori) • Druga forma automatycznej rejestracji – polega na obowiązku uzyskania pozwolenia na przywóz lub wywóz towarów (surveillance communautaire préalable). Przedstawienie takiego dokumentu jest warunkiem dopuszczenia towaru do obrotu. <p>Kontyngent jest odpowiednikiem środka UE o tej samej nazwie. Jest on uruchamiany przez UE w drodze konkretnego rozporządzenia. Zasady administrowania tym środkiem zostały określone w rozporządzeniach Rady nr 520/94 oraz Komisji nr UE 738/94. Projekt ustawy przewiduje analogiczne sposoby rozdysponowania kontyngentów.</p>